

Ponedjeljak, 14. april 2008.

Svedokinja Mira Grubor

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.05 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima u ovoj hladnoj prostoriji i oko nje. Gospodine sekretare, molim vas, najavite predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Ovo je *Predmet IT-06-90-T, Tužilac protiv Ante Gotovine i ostalih.*

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Gospodine Waespi ili ko je na redu?

TUŽILAC HEDARALY: Dobro jutro, časni Sude. Saklaine Hedaraly u ime kancelarije Tužilaštva.

SUDIJA ORIE: Gospodine Hedaraly, da li ste spremni da pozovete sledećeg svedoka?

TUŽILAC HEDARALY: Jesmo, časni Sude. Tužilaštvo želi da pozove svedokinju Miru Grubor.

SUDIJA ORIE: U redu.

svedokinja: Mira Grubor

SUDIJA ORIE: Na svu sreću, vi ste već ovde, gospođo Grubor.

SVEDOKINJA GRUBOR: Dobro jutro.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro i vama. Pre nego što počnete da svedočite pred ovim Sudom, Pravilnik o postupku i dokazima zahteva od vas da date svečanu izjavu da ćete govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine. Dobili ste tekst od poslužitelja. Molim vas da date svečanu izjavu.

SVEDOKINJA GRUBOR: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Puno vam hvala. Molim vas, sedite. Primećujem da govorite engleski?

SVEDOKINJA GRUBOR: Da.

SUDIJA ORIE: Možete da odaberete jezik na kom se najbolje izražavate. Ne znam da li nameravate i da nastavite na engleskom ili želite da govorite, kako mi to ovde zovemo, na BHS-u ili... molim vas da imate na umu da ukoliko oklevate na bilo koji način u vezi s tim na koji način možete najbolje i najdetaljnije da se izrazite, da odaberete jezik koji je najpogodniji.

SVEDOKINJA GRUBOR: Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: U redu. Izvolite, gospodine Hedaraly.

TUŽILAC HEDARALY: Hvala, gospodine predsedavajući.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC HEDARALY

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Dobro jutro. Molim vas da navedete vaše puno ime i prezime?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Zovem se Mira Grubor.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: U kojoj zemlji sada živite?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Živim na Novom Zelandu.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Koje je vaše zanimanje na Novom Zelandu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ja sam policajka.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li se sećate da su sa vama razgovarali predstavnici Tužilaštva 3. aprila 1998. godine i da ste im dali izjavu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li ste imali prilike da prošle nedelje pogledate tu izjavu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. Jesam.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li ta izjavi tačno odražava ono što ste rekli predstavnicima Tužilaštva 3. aprila 1998. godine?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li se sećate da ste dali i dopunsku izjavu kancelariji Tužilaštva 12. jula 2007. godine?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Sećam se.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: I da li ste imali priliku da pregledate tu dopunsku izjavu prošle nedelje?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Imala sam.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: I da li izjava tačno odražava ono što ste rekli predstavnicima Tužilaštva?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. Odražava.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, molim sada dokument koji nosi broj 4779 po *Pravilu 65ter* i ako bih mogao da dam svedokinji štampane kopije njene dve izjave kako bi mogla da ih vidi.

SUDIJA ORIE: Da li je dokument po *Pravilu 65ter* koji ste pomenuli prva izjava svedokinje? Da li je to izjava iz 1998. godine?

TUŽILAC HEDARALY: Da. A dokument koji nosi broj 4780 je izjava iz 2007. godine.

SUDIJA ORIE: Hajde prvo da počnemo sa izjavom broj 4770.

TUŽILAC HEDARALY: I da li možemo da je obeležimo za identifikaciju, časni Sude?

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare, broj 4779 bio bi?

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Tužilaštva broj P54, obeleženo za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: (*preklapanje govornika*) ... za izjavu iz 1997. godine. A onda...

sekretar: Broj 04780 po *Pravilu 65ter*, to je izjava iz 2007. godine i postaće dokazni predmet Tužilaštva broj P55, obeleženo za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Gospođo Grubor, ova izjava koju sada imate pred sobom je izjava od 3. aprila 1998. godine. Da li je to izjava koju ste dali kancelariji Tužilaštva?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Sadržaj izjave je istinit i tačan koliko vi najbolje znate i možete da se setite?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: I ako bi vam danas postavljali ista pitanja koja su vam bila postavljena 1998. godine, dali biste iste odgovore?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da.

SUDIJA ORIE: Samo za potrebe zapisnika, vidimo prvu stranicu ali bez potpisa. Ako bi moglo malo da se pomakne. Da. Sada je jasno. Sada vidim da je ta engleska izjava potpisana. Molim vas, nastavite.

TUŽILAC HEDARALY: Gospodine predsjedavajući, molim da se dokazni predmet Tužilaštva broj P54 uvrsti u spis.

SUDIJA ORIE: Da li ima prigovora? Nema prigovora. Dokazni predmet Tužilaštva broj P54 uvršten je u spis.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: A sada, gospođo Grubor, pogledajte vašu izjavu iz 2007. godine.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li je to izjava koju ste dali kancelariji Tužilaštva u julu 2007. godine?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: I sadržaj dopunske izjave je istinit po vašem najboljem znanju i sećanju?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: I ako bi vam danas postavljali ista pitanja koja su vam bila postavljena 1998. godine da li biste dali iste odgovore?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, želeo bih da dokazni predmet Tužilaštva P55 bude primljen u spis.

SUDIJA ORIE: Da li ima prigovora? Vidim da nema prigovora. Dokazni predmet Tužilaštva broj P55 primljen je u spis.

prevodioci: Napomena prevodioca: budite ljubazni i pravite malu pauzu između pitanja i odgovora.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, molim da se za identifikaciju obeleže i dva dodatka koja idu uz dopunsku izjavu. To su dodaci koji nose brojeve 1584 i 1585 sa spiska po *Pravilu 65ter*, molim da se i to uvrsti u spis.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare, dokument 1584, biće broj?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P56, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: A koji broj P će imati dokument 1585?

Sekretar: To će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P57, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Da li ima prigovora na dodatke izjavi? Onda su dokazni predmeti P56 i P57 primljeni u spis. Molim vas, nastavite.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Gospođo Grubor, da li ste tokom razgovora od 3. jula 1998. godine uneli neke oznake i beleške na fotografiju Knina iz vazduha?
SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC HEDARALY: Gospodine predsedavajući, molim da se sada dokument koji nosi broj 3747 obeleži za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare, 3747 biće?

sekretar: To će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P58, obeležen za identifikaciju, časni Sude.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, molim za svedokinju štampanu kopiju ove karte, kako bi se lakše snalazila, jer ćemo se njom služiti tokom ispitivanja.

SUDIJA ORIE: Da. Da. A to je fotografija snimljena iz vazduha sa nečim što je rukom upisano...

TUŽILAC HEDARALY: Gospodine predsedavajući, imam dodatne kopije za Pretresno veće ako želite da imate štampane primerke za lakše snalaženje?

SUDIJA ORIE: Ja imam štampani primerak ovde. Međutim, primetio sam da svedokinja ima veći primerak.

TUŽILAC HEDARALY: Imam i ja veći primerak za vas, ako želite.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Mi bismo bili zahvalni ako bismo i mi takođe dobili primerke.

TUŽILAC HEDARALY: Svakako.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam.

SUDIJA ORIE: Mislim da sam dobio nešto... ne.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, mogu da objasnim.

SUDIJA ORIE: Da. Dobio sam dve različite verzije dokumenta 3747. Ova koju sam sada dobio ima legendu otkucanu crvenom bojom. A postoji još jedna varijanta što izgleda da je rukom pisano. Ista stvar rukom pisana i to bez prevoda.

TUŽILAC HEDARALY: To je tačno, časni Sude. Budući da kontrast na prvoj karti nije bio jasan, mi smo to ponovo napravili. Poslali smo Odbrani. Sada ću da potvrdim sa svedokinjom da su to iste oznake, pre nego što ponudim na uvrštavanje u spis.

SUDIJA ORIE: Da. Sigurno je korisno da se uporede obe verzije.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Gospođo Grubor, da li karta koju ste sada dobili, dokazni predmet Tužilaštva broj P58 ima iste one beleške koje ste uneli u vašoj izjavi od 3. aprila 1998. godine?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Koliko se sećam, da, to je isto, samo je mnogo jasnije.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, u ovoj fazi mi bismo želeli da dokazni predmet Tužilaštva broj P58 ponudimo u spis.

SUDIJA ORIE: Da li ima prigovora na dokazni predmet Tužilaštva broj P58?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Nema prigovora, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Onda je dokazni predmet Tužilaštva broj P58 primljen u spis.

TUŽILAC HEDARALY: Gospodine predsedavajući, sada bih želeo da pročitam kratki rezime iskaza ove svedokinje sadržan u njene dve izjave.

SUDIJA ORIE: Da. Da li svedokinja zna zašto to radimo?

TUŽILAC HEDARALY: Da, ali ako...

SUDIJA ORIE: Da. Gospođo Grubor, mi to radimo kako bi javnost čula i saznala ono što piše i o čemu se radi u vašim pismenim izjavama, koje smo mi pročitali, a ovo sada je javno saslušanje. Molim vas da nastavite, gospodine Hedaraly.

TUŽILAC HEDARALY: Mira Grubor rođena je u zaseoku Grubori u opštini Knin. Kada je počela *Operacija Oluja* 4. avgusta 1995. godine, ona je bila asistent u laboratoriji u kninskoj bolnici. Toga dana videla je kako je više osoba povređenih i ubijenih u granatiranju grada dovedeno u bolnicu. Prvog dana doneseno je u bolnicu oko 120 leševa od kojih je oko 30 do 40 leševa bilo u civilnoj odeći. Još 160 do 180 povređenih takođe je dovezeno u bolnicu toga dana. Otprilike 40 do 60 bili su u civilnoj odeći. Koliko se gospođa Grubor seća, svi mrtvi i povređeni koji su doneseni u bolnicu 4. avgusta, bili su ubijeni ili ranjeni od granatiranja. Rano ujutro 5. avgusta gospođa Grubor odvezla se u bazu Ujedinjenih nacija sa jednim doktorom iz bolnice, kako bi zatražila pomoć Ujedinjenih nacija da se teže povređene osobe odvezu do baze Ujedinjenih nacija. Kasnije tog jutra, oko 10.30 časova, hrvatski vojnici ušli su u bolnicu i gospođa Grubor pobjegla je u bazu Ujedinjenih nacija. Ovim je završen moj rezime, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospodine Hedaraly. Molim vas da nastavite.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Gospođo Grubor, postaviću vam nekoliko pitanja kako bih razjasnio izjave koje ste nam dali a koje su ušle u spis. U vašoj prvoj izjavi, koja je dokazni predmet Tužilaštva broj P54, u drugom paragrafu, kažete da ste šest dana pre *Operacije Oluja*, posle pada Grahova, poslali vašu ćerku u Srbiju. Moje prvo pitanje: koliko je ona imala godina u to vreme?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: U to vreme imala je pet godina

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Molim vas, recite Pretresnom veću koji su bili konkretni razlozi zbog kojih ste je poslali u Srbiju?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Nakon što su hrvatski vojnici zauzeli Bosansko Grahovo, Knin i Krajina odsečeni su od Srbije. Drugim rečima, odsečeno je snabdevanje hranom i drugim stvarima. Nisam želela da se moja ćerka nađe u situaciji da doživi nestašicu hrane ili oskudicu, pa sam odlučila da je pošaljem dok ne ustanovim šta se dešava.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li je bilo još nekih drugih razloga zbog kojih ste poslali ćerku?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Drugi razlog je bezbednost. Bojala sam se šta će se sledeće dogoditi posle zauzimanja Grahova.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li ste imali neke konkretne strahove o tome šta bi moglo da se dogodi?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. Videla sam povlačenje srpskih vojnika iz Grahova nakon zauzimanja Grahova. Bojala sam se da bi sledeći korak mogao da bude još jedan napad na moj grad, na Knin. I nisam želela da moja petogodišnja ćerka bude tamo ukoliko se to dogodi.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Koliko dugo ste nameravali da budete razdvojeni od svoje ćerke?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pa, u početku, mislila sam možda nedelju dana, najviše dve nedelje, dok ne ustanovim šta se zapravo dešava.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Kakav je bio vaš plan za kasnije? Da li ste nameravali da joj se pridružite u Srbiji ili ste nameravali da je vratite u Knin?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pa, zavisilo je od okolnosti. Ako bi bilo sigurno za nju, vratila bih je. A ako ne, onda sam planirala da joj se pridružim najviše za dve nedelje - u Srbiju.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Preći ćemo na 4. stranicu te izjave, dokazni predmet Tužilaštva broj P54, prvi paragraf na vrhu. U sredini tog paragrafa piše: "U Kninu nije bilo vojnih položaja Republike Srpske Krajine ..." Šta mislite kada kažete "vojni položaji"?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: U poslednjih nekoliko dana pre tog događaja nisam videla, kako da kažem, nijednu veliku grupu vojnika u gradu. Videla sam ih vrlo malo na ulici.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Možete li da nam kažete kakav je bio sastav grada tog 4. avgusta 1995. godine?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Mogu da spomenem nekoliko dana pre toga... a i samog 4. avgusta. Grad je izgledao napušten a autobusi više nisu vozili. Samo ljudi koji su živeli u gradu bili su tamo. Rekla bih, najviše žene i civili koji su živeli u tom području.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Sada ćemo da pogledamo treću stranicu, prethodnu stranicu dokaznog predmeta Tužilaštva broj P54. U drugom paragrafu pominjete dva incidenta koja su bili posebno užasni, pa vas molim da nam razjasnite koji je izvor vaših saznanja o tim incidentima. Da počnemo sa prvim incidentom, a reč je o starijoj ženi koja je imala moždani udar, i da su onda suprug i sin te žene ubijeni u vozilu koje je pogođeno. Ko vam je rekao da je to vozilo pogođeno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Kad sam bila u bolnici, videla sam jednu stariju ženu na nosilima i jednu bolničarku koja se brine o njoj. Došla sam da pitam da li mogu da pomognem. Ta bolničarka mi je rekla da je neko tu ženu dovezao u bolnicu i da je žena rekla da su se njen suprug i sin spremali da je odvezu u bolnicu i da je njihov automobil direktno pogođen granatom koja ih je obojicu usmrtila.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Želim da pređemo na drugu...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako mogu samo da stavim primedbu za zapisnik: ulažemo prigovor na iskaz iz treće ruke, ali shvatam...

SUDIJA ORIE: Dozvolite... ako imate bilo kakav prigovor na pitanje, možete da kažete. A šta će Pretresno veće da uradi sa iskazom iz treće ruke, to je druga stvar. Nema nikakvog razloga da se zbog toga prekida svedočenje. To može kasnije da se uradi.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

TUŽILAC HEDARALY: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Sada ćemo da pređemo na sledeći incident u tom paragrafu, gde kažete da je jedno vozilo pogođeno šrapnelom odmah ispred bolnice. Ko vam je rekao da se taj incident dogodio odmah ispred bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Za vreme tog incidenta ja sam bila u bolnici. Mogla sam iz hodnika da vidim glavni ulaz u bolnicu. Videla sam dva muškarca kako su ušla u bolnicu. Jedan je drugog nosio. Onaj koji je nosio vikao je nešto kao: "Ubiše ga", "Mrtav je". Nije mi odmah bilo jasno šta se dešava. Ali onda je on rekao kada su izlazili iz bolnice da je bomba pala blizu i šrapnel je prošao kroz zadnja vrata i ubio čoveka koji je sedeo pozadi. Nisam otišla da to lično vidim...

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li ste...

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR:... videla sam rupu na automobilu, da potkrepim to. Na automobilu koji je bio ispred bolnice bila je rupa.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Samo da razjasnimo. Dakle, mogli ste to da vidite iz bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. Ulaz bolnice bila su velika staklena vrata i ja sam kroz ta staklena vrata videla da je to vozilo bilo udaljeno možda tri metra od ulaza.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li ste vi u bolnici radili celu nedelju pre 4. avgusta?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li ste u bilo kom trenutku tokom te nedelje videli neki tenk Republike Srpske Krajine blizu bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne. Koliko se ja sećam, ne sećam se da sam to videla.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Kada biste odlazili u bolnicu ili dok ste bili u bolnici, da li ste mogli da vidite celu okolinu bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pa, rekla bih, recimo, 70, 80 posto bolničkog kruga, što znači: jug, zapad i sever. Istočna strana bila je verovatno blokirana, zato što je ulazak u bolnicu verovatno bio sa zapadne strane.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Koliko možete da se setite, kada ste poslednji put videli neki tenk Republike Srpske Krajine u gradu Kninu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Koliko mogu da se setim, to je bilo onog dana kada je hrvatska vojska zauzela Bosansko Grahovo. Videla sam konvoj kamiona, tenkova i topova kako se vraćaju u grad iz pravca Bosanskog Grahova.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Ako možemo sada da pogledamo vašu dopunsku izjavu, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P55. Pogledaćemo 10. paragraf na 3. stranici. U sredini paragrafa se kaže da su takođe i hrvatski tenkovi pucali na grad. Da li ste našli gde to piše?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, da. Ovde je. Vidim.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li možete da kažete Pretresnom veću kada i gde, pod kojim okolnostima ste videli da hrvatski tenkovi pucaju na grad?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Prvi put kada sam čula tenkove da pucaju bilo je 5. avgusta. Mi smo radili na transportu ranjenih ispred bolnice, odmah ispred mrtvačnice kada je počeo niz glasnih eksplozija, pucnjave. Bilo je drugačije nego prethodne pucnjave. To je bilo mnogo glasnije, mnogo snažnije. Prilično sam sigurna da su to bili tenkovi koji su pucali po ciljevima u blizini. Ne mogu tačno da kažem šta je bio cilj u tom trenutku, ali to je bilo vrlo blizu i bilo je vrlo zastrašujuće iskustvo.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Dakle, samo da razjasnimo. Vi, zapravo, niste videli tenk, vi ste samo čuli pucnjavu za koju ste mislili da dolazi od tenkova?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: To je tačno. U tom trenutku ih nisam videla.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: U koje vreme je to bilo 5. avgusta?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Mislim oko 9.00 časova. Možda sam pogrešila za pola sata ali prilično sam sigurna da je to bilo 9.00 časova.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Možemo li da se vratimo na vašu prvu izjavu, dokazni predmet Tužilaštva broj P54. Molim vas da pogledate 4. stranicu, 3. paragraf. Tu govorite o dolasku hrvatskih vojnika u bolnicu. Da li vam je poznato da li su vojnici otvarali vatru u bolnici?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. Kada su stigli, ja sam se nalazila ispred bolnice. Videla sam ih i čula na kapiji, na ulazu u bolnicu. Strčala sam dole u sklonište i nekoliko minuta kasnije mogla sam da čujem kako gore psuju, kako viču a onda sam čula pucnje i eksplozije.

SUDIJA ORIE: Izvolite gospodine Mišetiću?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Nisam sigurna šta se posle toga dogodilo, jer sam otišla iz bolnice.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, nisam želeo ranije da ulažem prigovor. Međutim, neka od postavljenih pitanja, kao što su, na primer, da li je bio tenk ispred bolnice, da li se čula pucnjava i tako dalje, to se ne vidi u izjavi svedokinje, i meni izgleda kao da je sa svedokinjom razgovarano pre njenog pojavljivanja ovde. Mi nismo dobili pripremljene izjave, tako da su za nas sve ove stvari nove, i ja se osećam malo ometen za unakrsno ispitivanje, jer su se ove stvari prvi put pokrenule sa ovom svedokinjom a da mi o tome nismo bili obavešteni.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, što se tiče spominjanja tog tenka Republike Srpske Krajine, to pitanje je pokrenula Odbrana u petak a mi smo sa svedokinjom razgovarali tek sinoć i meni ovo izgleda kao da sve spada u granice razjašnjavanja izjave da li je bilo pucnjave. Ona kaže da su u bolnicu ušli hrvatski vojnici. Pokazivali su svoje oružje, dakle, logično je pitanje da li su i pucali iz tog oružja. Tako da ne smatramo da to nužno predstavlja ometanje Odbrane.

SUDIJA ORIE: Pa, kada je reč o tenku, to je nešto drugačije. Pretpostavljam da to znate?

TUŽILAC HEDARALY: Da.

SUDIJA ORIE: Pitanje koje se ovde jasno postavlja jeste da li je bilo povratne vatre izazvane određenim aktivnostima. Tako da bi bilo primereno da o tome konkretno obavestite Odbranu u vezi sa svim onim pitanjima koja ne predstavljaju isključivo razjašnjavanje.

TUŽILAC HEDARALY: Primili smo to k znanju, gospodine predsedavajući. Izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Na dnu ove iste stranice, u poslednjem paragrafu dokaznog predmeta Tužilaštva broj P54, u prvom redu, kada ste se vratili u grad u stan vašeg prijatelja, vi kažete: "Na kući je stajalo obaveštenje da je kuća zauzeta." Molim vas, da li možete da nam kažete šta je stvarno pisalo u tom obaveštenju?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Kada smo se približili zgradi na prednjim vratima smo videli veliki komad daske na kom je stajao znak na kom je pisalo: "Ova zgrada je zauzeta od..." mislim da je bila neka skraćenica kao HVO. 'Ova zgrada je zauzeta od strane HVO-a'. Ali nisam sasvim sigurna da li se tu navodilo nečije ime ili je stajao još neki tekst. Međutim, tih dana je bilo sasvim uobičajeno da se slična obaveštenja vide na kućama.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: U istom tom paragrafu, u poslednjem redu govorite o tome kako ste sreli jednu grupu ljudi i kažete da su oni pretili vama i vašoj prijateljici, tako da ste morali da odete. Da li možete da nam kažete čime su vam konkretno pretili?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Prijateljica koja je bila sa mnom nije bila zadovoljna zbog toga što joj je kuća zauzeta pa je počela glasno da se žali na to. Mogla sam da vidim jednu grupu mladih ljudi koji su bili udaljeni verovatno 30 ili 40 metara od nas. U grupi su bile dve žene i tri ili četiri muškarca na ulici. I pošto se ona žalila i govorila da niko nema pravo da uđe u njenu kuću i odnese njenu imovinu, jedan od muškaraca koji je bio u toj grupi, čuo je njene reči. I on je počeo da joj odgovara. Rekao joj je nešto otprilike: "Znaš li ti ko si ti?", "Nemaš ti ovde nikakva prava", nešto u tom smislu. Onda je moja prijateljica nastavila da se raspravlja. U sledećem trenutku trojica muškaraca su nam pritrčala i počela da nam prete. Jedva smo uspele da uđemo u automobil. A u trenutku kada smo se odvozile, prvi od njih trojice uspeo je da dotrči do automobila i bukvalno se zakucalo u automobil, pokušavajući da otvori vrata. Međutim, mi smo se zaključale čim smo ušle i onda smo otišle.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Hvala. Sada želim da se usredsredim na granatiranje koje ste vi opisali u svojim prethodnim izjavama i uputiću vas na vaše beleške na fotografiji Knina iz vazduha. To je dokazni predmet Tužilaštva broj P58. Naravno bih želeo da se usredsredimo na neka od područja koja su na karti označena kao područja gde ste videli granatiranje. Nisam siguran da li ćemo moći da pregledamo sva ova mesta ali želeo bih da o nekoliko mesta zajedno porazgovaramo. Prva je oblast koju ste obeležili brojem 6. Da li biste mogli da kažete Pretresnom veću šta ste videli da se granatira u tom području?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ovo je zgrada koja je zaokružena i obeležena brojem 6. 5. avgusta ujutro putovala sam sa doktorom prema bazi Ujedinjenih nacija, krenuli smo da tražimo pomoć za naše ranjenike u bolnici. U trenutku kada smo prelazili železnički most pogledala sam naviše i kroz prozor sam videla zgradu, zapravo sam videla veliku rupu na plafonu. U potpunosti sam mogla da vidim nebo kroz tu rupu.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: A kakva je to zgrada o kojoj govorite?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: U prizemlju ove zgrade bila je prodavnica obuće. Na gornjem spratu su bili stanovi.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li tog dana ili prethodnih dana pored te prodavnice obuče bilo viđeno prisustvo oružanih snaga?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, koliko ja mogu da se setim. Ne okolo... ne u tom području.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: U redu. Na vašem putu prema bazi Ujedinjenih nacija da li ste videli još neko granatiranje?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pa, granatiranje je bilo konstantno i ono nas je pratilo sve vreme od trenutka kada smo krenuli iz bolnice; ispred nas, oko nas, sa obe strane puta. I čak i kada smo ušli grad više nisam mogla da vidim eksplozije ali sam mogla da ih čujem. A u trenutku kada smo gotovo stigli do baze Ujedinjenih nacija, čim smo prešli reku Krku, videla sam kako granata pada na kolonu vozila i traktora. Tu su ljudi očigledno čekali da prestane granatiranje pa da prođu kroz grad.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Verujem da se to nalazi u vašoj dopunskoj izjavi. Na vašem povratku iz baze Ujedinjenih nacija, posle vaše prve posete, da li ste primetili još neko granatiranje ili neku razliku između vašeg odlaska i povratka?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Kada smo se vraćali, čim smo prešli železnički most, nekih 50 do 100 metara dalje, nalazila se velika rupa na sred puta. A te rupe nije bilo kada smo odlazili u bazu Ujedinjenih nacija.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, u ovom trenutku zamolio bih da se predoči video insert koji nosi broj 3759 po *Pravilu 65ter* i želeo bih da se u svrhu identifikacije obeleži samo sedam sekundi ovog video snimka - od 15 minuta i 55 sekundi do 16 minuta i 2 sekunde.

SUDIJA ORIE: Da li se čuje neki tekst na tom video insertu?

TUŽILAC HEDARALY: Nema teksta.

SUDIJA ORIE: Nema. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P59, obeležen za identifikaciju.

(video snimak)

(kraj video snimka)

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li je to taj put za koji kažete da ste videli tragove granatiranja?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. Jeste. Rupa se nalazila sa desne... zapravo sa leve strane ovog automobila koji smo mogli da vidimo.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: A koliko je velika bila ta rupa koja se nalazila na sred puta?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pa, teško je reći. Rekla bih po svoj prilici... mogla je biti između... nekako između pola metra i jednog metra u prečniku.

SUDIJA ORIE: Da li bismo možda mogli da zamolimo svedokinju da pokaže pokazivačem gde je videla da se tačno nalazila rupa. Da.

TUŽILAC HEDARALY: To je bilo moje sledeće pitanje, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, izvolite?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Upravo sam hteo da pitam da li bismo mogli da dobijemo neke smernice koji je to broj na karti.

TUŽILAC HEDARALY: I to je trebalo da bude moje naredno pitanje, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Dakle, ako prvo može svedokinja da nam pokaže gde može da se vidi ta rupu...

TUŽILAC HEDARALY: Ako bi karta mogla da se...

SUDIJA ORIE: Naravno, ovo je video snimak.

TUŽILAC HEDARALY: Ako bismo mogli kartu da stavimo na grafoskop i da svedokinja može da je pogleda.

SUDIJA ORIE: Da. Ali ja imam dva različita pitanja. Jedno je: gde je ta lokacija u samom gradu. Moje konkretno pitanje svedokinji bilo bi... da. Mogu li da pogledam... Gospođo Grubor, da li mogu da vas pitam sledeće: na ovom zamrznutom snimku koji vidite u ovom trenutku, da li možete da vidite onu rupu na putu koju ste pomenuli?

SVEDOKINJA GRUBOR: Izvinjavam se, nisam baš konkretno shvatila kada.

SUDIJA ORIE: Mislim da ste nam rekli... samo trenutak... postavljeno vam je pitanje: "Da li je ovo put...", pošto smo videli video snimak "...kada ste videli granatu?" Pretpostavljam da je pitanje trebalo da glasi - gde ste videli granatu. I onda ste vi odgovorili: "Da. Jeste. Rupa se nalazila sa desne... zapravo sa leve strane ovog automobila koji smo mogli da vidimo." Dakle, šta smo mogli da vidimo? Mogli smo da vidimo automobil ili smo mogli da vidimo rupu?

SVEDOKINJA GRUBOR: Automobil.

SUDIJA ORIE: A ne rupu?

SVEDOKINJA GRUBOR: Automobil na slici.

SUDIJA ORIE: A ne i rupu?

SVEDOKINJA GRUBOR: A ne rupu.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na tome. Sledeća stvar koju bismo vas molili jeste da nam pokažete na karti koju ste već obeležili, gde se ovo mesto tačno nalazi? Da li ste to obeležili nekim brojem?

TUŽILAC HEDARALY: Ne, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Niste. Onda pozivamo svedokinju da... Izvolite, gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ponovo moram da uložim prigovor. Svedokinji se postavljaju pitanja u vezi sa ciljevima koji se ne nalaze na njenoj karti, koji nama nisu obelodanjeni u beleškama sa pripremnog razgovora ali ni u izjavi i to ograničava našu mogućnost za unakrsno ispitivanje. To pitanje se sada prvi put postavlja.

TUŽILAC HEDARALY: Mislim da kada svedokinja pokaže na karti, videćemo da se to nalazi tačno pored jednog od onih područja koje je bilo granatirano. Reč je o pitanju koje se postavlja zbog razjašnjavanja šta je bilo u području i šta je konkretno ona videla da je pogođeno.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja nemam ništa protiv objašnjenja, časni Sude, ali ukoliko se nama prethodno ne obelodani razjašnjenje, onda to ograničava našu sposobnost ali takođe ometa i sposobnost Pretresnog veća da sazna sve činjenice. Danas ćemo morati unakrsno da ispitujemo a da se nismo dobro pripremili za ova pitanja.

SUDIJA ORIE: Naravno, pravično je da ukoliko svedok obeleži kartu na kojoj ima puno mesta a u legendi se navodi da su to mesta gde su viđena granatiranja, naravno da je onda pomalo iznenađujuće ukoliko se tu na spisku navodi pet takvih incidenata a onda se odjednom u glavnom ispitivanju ispostavi da ih je bilo šest. Pretpostavljam da je Odbrana sprovela određeno istraživanje šta su možda mogli da pronađu u ovim mestima koja se ovde navode: 6, 7, 8, 9, 10 i 11 i naravno, nisu mogli da se pripreme za to. Ali dozvolite da prvo pitam svedokinju gde se nalazimo u ovom trenutku, ali ovo je sigurno stvar o kojoj svakako treba više voditi računa u dogledno vreme, a sada ćemo da nastavimo. Takođe ćemo da vidimo da li postoji potreba da Odbrana dobije dopunsko vreme. Može li svedokinja prvo da pokaže na ovoj karti, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P58, gde se nalazi ova ulica gde je pala granata pored automobila ili gde je ona videla rupu? Možete li da nam kažete gde je to? Možda prvo... da li postoji mogućnost da dobijemo dokazni predmet Tužilaštva broj P58 ili to imamo na ekranima u ovom momentu? Ne... možemo li da dobijemo ponovo P58 na ekranima? Da. Ali sada nam treba verzija koja je verzija... Vidim ovde da imamo dve verzije dokumenta i sada... mislim da nam treba druga verzija. To je ona koja je otkucana...

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, možda je jednostavnije da svedokinja stavi kartu na grafoskop i onda možemo to da pomenemo radi zapisnika i kada ona identifikuje...

SUDIJA ORIE: Ali, to nam ne bi omogućilo... ako bi to bilo dobro da se uradi, svedokinja ne bi mogla da obeleži to mesto i to bi onda moglo da bude sačuvano kao novi dokazni predmet. To jest, mogli bismo da izgubimo tu mogućnost.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, verujem da bi na taj način evidencija o ostalim beleškama mogla da bude dovoljno jasna.

SUDIJA ORIE: S druge strane, naravno, ja sam malo zabrinut. Ako ja tražim dokazni predmet P58 a dobijem dokument koji je drugačiji od onog za koji sam smatrao da je P58, to predstavlja određenu zabrinutost. To ne može da se reši samo stavljanjem nečega na grafoskop. Gospodine sekretare, ima li... ili...

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, verujem da možemo da pomognemo gospodinu sekretaru.

SUDIJA ORIE: Dozvolite mi da vas pitam. Rekli ste nam da postoji druga i jasnija verzija dokaznog predmeta Tužilaštva broj P58, ali ona, po svemu sudeći, nije učitana u sistem elektronske sudnice a mi je imamo samo u štampanoj verziji.

TUŽILAC HEDARALY: To je učitano pod brojem 4832, časni Sude.

SUDIJA ORIE: U redu. Pretpostavljam da će P58 sada biti onaj dokument koji je u sistem elektronske sudnice učitano pod brojem 4832. A ta verzija dokumenta sada će postati dokazni predmet Tužilaštva broj P58. Tako je. Sada to imamo na ekranu. Možda možemo da pitamo svedokinju gde se na ovoj karti nalazi ona ulica na kojoj smo videli automobil a pored koga ste vi rekli da je bila rupa? Molim vas da to učinite sa pokazivačem. Da li nam ovo sada pokazuje mesto gde ste videli automobil, gospođu Grubor?

SVEDOKINJA GRUBOR: Da, to je sa desne strane kruga obeleženog brojem 10.

SUDIJA ORIE: Dakle, to je sa desne strane kruga obeleženog brojem 10, a to se nalazi u neposrednoj blizini mosta iznad železničke pruge. Da li je to...

SVEDOKINJA GRUBOR: Da. To je na povratku - čim sam prešla most iznad železničke pruge. Mi smo ovo mesto sa leve strane nazivali *Malom pijacom* i tu se na sredini puta nalazila velika rupa.

SUDIJA ORIE: Hvala vam. Molim vas, nastavite.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Koliko je daleko od mosta bila ta rupa?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Nisam dobra u proceni kada je daljina u pitanju, ali rekla bih verovatno nekoliko stotina metara ili tako nešto.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Molio bih da pogledamo područje obeleženo brojem 4 na vašoj karti.

SUDIJA ORIE: Gospodine Hedaraly, ovo je fotografija snimljena iz vazduha. Da li imamo negde razmere ove karte, tako da bismo mogli...

TUŽILAC HEDARALY: Mislim da se razmere ne nalaze na samoj fotografiji ali sam siguran da to možemo da obezbedimo za Pretresno veće.

SUDIJA ORIE: Da. Ukoliko biste mogli da se saglasite sa Odbranom da ukoliko vidimo fotografiju snimljenu iz vazduha a naročito ako se traži od svedoka da proceni udaljenost, vi treba da nabavite razmeru, jer vidimo da ovde na dnu piše: "Ne postoji razmera". Ali ako nije na raspolaganju, vi treba da se pobrinete da je nabavite. I ja pretpostavljam da postoji način da se unesu razmere u ovu kartu. Kada znate udaljenost, možete da je izmerite, možete na takvoj mapi da je ubeležite, tako da znamo o čemu govorimo. Molim vas, nastavite.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da predemo sada na područje obeleženo brojem 4 koje ste vi označili kao policijsku stanicu. Kada ste videli granatiranje ove policijske stanice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: To je bilo kasno noću, između 4. i 5. avgusta. Sećam se da je bilo kasno. Verovatno oko jedan posle ponoći i videla sam veliki bljesak od eksplozije tamo dole.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: A gde ste vi bili kada ste to videli?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Koliko mogu da se setim, bila sam u bolnici... privuklo nam je to pažnju, jer je bilo noću. Bio je baš veliki... došlo je do niza eksplozija ... izgledalo je kao da neki veliki bljesak dolazi iz tog pravca. Ne bih mogla da kažem da li je to bila policijska stanica, jer je bilo daleko, ali dolazilo je iz tog pravca i zdrav razum mi je govorio da to može da bude samo policijska stanica.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Ako mogu da vam skrenem pažnju na područje koje ste vi zaokružili i obeležili brojem 8. Da li možete da kažete Pretresnom veću gde ste se nalazili i šta ste konkretno uočili?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Najveći deo granatiranja sam uočila 4. avgusta i tada sam najveći deo dana provela u bolnici. Moram da ponovim da sam imala bolji pogled na brdovita područja nego na ravnice. Videla sam kako na sve strane padaju granate i odmah ispod brda gde se nalazila tvrđava.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li se ovo područje koje ste obeležili brojem 8 iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P58, nalazi na brdovitom području?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, to je brdovito područje i zato sam mogla to da vidim.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: A da li možete da kažete Pretresnom veću šta se generalno nalazi u tom području?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: To je stambeno područje. Tu se nalaze kuće. Gotovo od broja 6 pa do ovog kruga pod brojem 8, to je sve manje-više stambeno naselje.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li je u tom području bilo nekih prodavnica, nekih kafića, restorana, tu pored kuća?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Jedini restoran koga se sećam je bio restoran koji se nalazio u samoj tvrđavi. Čim uđete u tvrđavu, tu sa leve strane nalazio se restoran ali ne u ovom području ovde.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: A da li je bilo... da li ste videli u bilo koje vreme, da kažemo, u nedelji pre 4. avgusta prisustvo vojske u tom području koje ste zaokružili pod brojem 8 u dokaznom predmetu Tužilaštva broj P58?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Nisam sigurna da mogu da odgovorim na ovo pitanje i to jednostavno zbog toga što se nisam često penjala do tog mesta. Naša glavna ulica se nalazila tamo gde su bile prodavnice, gde se nalazila autobuska stanica, restorani, a područje broj 8 je bilo malo udaljeno od te ulice.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: I mogli ste da vidite glavni put kada ste otišli u bolnicu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Oprostite, da li možete da ponovite pitanje.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Svakako. Sa vašeg povoljnog položaja u bolnici da li ste mogli da vidite glavnu ulicu ili ovo područje koje se nalazi tačno ispod kruga koji je obeležen brojem 8?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, ne. Ne, nisam mogla.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Postavio bih vam slično pitanje kada je reč o broju 10. Gde ste se nalazili i šta ste konkretno videli?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pa, opet isto. Bila sam u bolnici. I područje obeleženo brojem 10 nalazi se na uzvišici, i zbog toga sam imala jasan pogled na ovo mesto iz same bolnice.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li je i sama bolnica na malom uzvišenju?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Pitaću vas istu stvar i za područje broj 10. Kakva je to vrsta područja bila?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Stambene zgrade.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Samo stambene zgrade? Samo stambene zgrade?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li ste primetili neko vojno prisustvo u danima pre 4. avgusta u tom području?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne. Ne. Jedan moj prijatelj je tamo živeo. Ne, nisam.

TUŽILAC HEDARALY: To je sve što sam ja imao za ovu svedokinju, časni Sude. Hvala vam.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Hedaraly. Pre nego što počnemo sa unakrsnim ispitivanjem svedokinje, treba mi nekoliko razjašnjenja.

PITANJA PRETRESNOG VEĆA:

SUDIJA ORIE: Gospodo Grubor... da. U vašoj izjavi iz 1998. godine vi ste objasnili da ste poslali svoju ćerku u Beograd a vi... u izjavi takođe stoji: "Kružile su glasine da će nas Hrvati napasti ali kružile su takođe i glasine da će Srbi da pokušaju da povrate kontrolu nad Bosanskim Grahovom. Kada je počelo granatiranje moja prva misao bila je da se dešava ovo drugo." Znači, da će Srbi da povrate kontrolu. Danas, tokom vašeg svedočenja na pitanja da li ste imali neka konkretna strahovanja, odgovorili ste: "Da, jesam. Videla sam povlačenje srpskih vojnika iz Grahova nakon što je zauzeto Grahovo. Plašila sam se da bi sledeći korak mogao da bude još jedan napad na moj grad Knin i nisam želela da moja petogodišnja ćerka bude tamo ako se to dogodi." Koliko shvatam, tada se grad još uvek nalazio pod srpskom kontrolom?

SVEDOKINJA GRUBOR: Da.

SUDIJA ORIE: Prema tome, vi u vašoj pismenoj izjavi kažete: "Šta sam očekivala u stvari... pre sam očekivala napad srpskih snaga nego hrvatskih snaga", a danas u iskazu kada su vas konkretno pitali o vašim strahovanjima vi ste govorili o hrvatskom napadu na Knin a ne o srpskom pokušaju da se povrati Grahovo.

SVEDOKINJA GRUBOR: Ovo nije tačno. Ova izjava je bila... ovo je... ja sam svoju ćerku poslala oko šest dana pre onoga što se odigralo 4. avgusta. Međutim, možda nekih dva do tri dana pre tog događaja bilo je glasina da će doći do velikog protivnapada Srba na hrvatske položaje kako bi povratili Grahovo i druga područja. To je bilo možda samo dva, tri dana pre ovog događaja i većina muškaraca, vojnika, svi su oni bili vojnici, poslani su iz našeg kraja prema Bosni. Tako da kada je počelo bombardovanje, nisam bila sigurna da li je to artiljerijska paljba Srba ili Hrvata. To je bilo u 5.00 časova ujutro.

SUDIJA ORIE: Da, vi kažete da je situacija bila takva da su se očekivanja i okolnosti menjali veoma ubrzano u tom periodu, što je takođe imalo uticaja na ono što ste vi očekivali da će da se dogodi.

SVEDOKINJA GRUBOR: Naravno, jer kao što sam već rekla, par dana pre tog događaja... za vreme rata svi se nadamo najboljem; za nekog da će da se završi, za

nekog da će doći do neke rezolucije, a svi su se nadali najboljem za sebe. Ali, međutim, bilo je glasina da će Srbi da povrate Grahovo i još neka druga mesta, kako bi povratili stabilnost i osigurali put prema Srbiji, koja je u to vreme bila naša jedina ruta za snabdevanje, snabdevanje svega za Krajinu.

SUDIJA ORIE: Da. Još jedno sasvim drugačije pitanje, vrlo kratko. Objasnili ste nam šta se dogodilo i šta ste videli kroz staklena vrata...

SVEDOKINJA GRUBOR: Da.

SUDIJA ORIE: ... bolnice kada je starija žena sa teškim moždanim udarom došla i rekla šta se dogodilo i da je automobil pogođen. Da li možete da se setite u koje doba dana je to bilo?

SVEDOKINJA GRUBOR: Pa, rekla bih, u četvrtak posle podne. Znam da još nije bio mrak. To je bilo, recimo, između 14.00 i 16.00 časova ali ne mogu da budem preciznija.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na odgovoru.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, da razjasnimo za zapisnik. Bila su dva incidenta. U onom sa staklenim vratima nije se radilo o starijoj ženi. Bila su dva muškarca. Mislim da je svedokinja razumela pitanje, ali samo da razjasnim zbog zapisnika.

SUDIJA ORIE: Onda sam ja pogrešio. Da, da. Ja sam... da. To nije incident sa starijom gospođom. Incident o kome sada govorite se desio između 14.00 i 16.00 časova. To je ono...

SVEDOKINJA GRUBOR: Kroz staklena vrata.

SUDIJA ORIE:... sa automobilom. Gde ste kroz staklena vrata videli uništen automobil...

SVEDOKINJA GRUBOR: Ispred bolnice.

SUDIJA ORIE:... ispred bolnice, da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako mogu da razjasnim. Nisam siguran da je svedokinja rekla da je tada nastala šteta na automobilu ispred bolnice.

SUDIJA ORIE: Možemo to da proverimo šta se tačno dogodilo sa automobilom, ali ona je rekla da je bila rupa na automobilu. Ali proveriću to. To je ono što ste videli kada ste bili iza staklenih vrata - kada ste mogli da vidite 78 posto bolničkog kruga. Moje poslednje pitanje glasi: postavljeno vam je pitanje o paragrafu broj 10 vaše izjave iz 2007. godine i ja ću vam polako to da pročitam. Kažete u izjavi: "Ne sećam se čak ni da sam videla bilo kakvo vozilo Republike Srpske Krajine. Videla sam nekolicinu vojnika kako se kreću gradom ali nisam videla nikakvu organizovanu

grupu vojnika." Ja sam shvatio da se to odnosi na vojnike Republike Srpske Krajine ali ako sam to pogrešno shvatio, recite mi to.

SVEDOKINJA GRUBOR: To su bili vojnici Republike Srpske Krajine.

SUDIJA ORIE: Da. Hvala vam. Gospodine Mišetiću, budući da ste već ustali, pretpostavljam da ste se dogovorili da će prvo Odbrana Gotovine početi sa unakrsnim ispitivanjem?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Tako je, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Gospođo Grubor, sada će vas unakrsno ispitivati gospodin Mišetić koji brani gospodina Gotovinu. Molim vas da počnete.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIŠETIĆ

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dobro jutro, gospođo Grubor.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Dobro jutro.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Samo neka razjašnjenja iz biografije. Rekli ste da ste danas policajka. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, to je tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Niste bili policajka 1995. godine. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, nisam bila.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ste imali bilo kakvu policijsku obuku 1995. godine?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li vi danas kao policajka učestvujete u istragama? U krivičnim istragama?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Stupila sam u Policijske snage Novog Zelanda pre tri godine. Prethodne tri godine uglavnom sam provela na liniji fronta. U protekla dva, tri meseca bavim se nasiljem u porodici.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Nasiljem u porodici?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: U jedinici koja se bavi nasiljem u porodici.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

SUDIJA ORIE: Mogu li da vas pitam, izraz "linija fronta" meni je poznat kao vojni termin, ne konkretno u policijskoj terminologiji. Da li mogu da pretpostavim da ste se bavili patroliranjem ulicama a ne sedenjem u kancelariji za vašim stolom?

SVEDOKINJA GRUBOR: Da, tačno tako. To znači da odgovaramo na pozive, na pozive u vezi sa incidentima. To je rad u smenama, bilo koja vrsta posla, hitnog posla.

SUDIJA ORIE: Hvala vam. To je jednostavno moje neznanje u ovom polju. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: I Tužilaštvo i Pretresno veće postavljali su vam pitanje o vašoj odluci da pošaljete svoju ćerku u Srbiju. Rekli ste da je to bilo šest dana pre *Operacije Ohuja*. Da li je to onda bio 30. juli 1995. godine?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne sećam se datuma, ali mislim da je to bila subota.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pre tih događaja.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A kako je vaša ćerka otišla u Srbiju, kojom vrstom prevoza?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Postojao je jedan put koji nije bio službeni put kojim se mogao da napusti Knin i da se pređe u Liku. Ja lično nikad nisam išla tim putem. Kasnije sam saznala da to čak nije bio ni asfaltiran put, to je bio makadam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ali kojim prevoznim sredstvom je otišla?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Svakog ... postojao je autobus. Svakog jutra išao je autobus iz Knina za Beograd.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li su mnogi ljudi ukrcali svoje porodice na te autobuse i poslali ih u Srbiju?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Rekla bih da je oko autobusa bilo možda 150 ljudi više. Ako u autobus stane oko 50 ljudi, rekla bih da je od tih 150 ljudi njih 100 želelo da ode, da napusti to područje ali nije bilo dovoljno mesta u autobusu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li vam je rečeno da ljudi stavljaju svoje porodice u te autobuse i šalju ih za Srbiju pre nego što ste doneli odluku da pošaljete svoju ćerku?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Koliko se sećam, Grahovo je palo u petak. Zamolila sam bolničkog vozača da me odveze do mog sela, kako bih pokupila svoju ćerku. Naša komšinica već je kupila kartu za taj autobus za Srbiju i ja sam nju zamolila da povede i svoju ćerku i da kontaktira mog brata i da mu preda svoju ćerku dok ja ne vidim šta se dešava.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li vam je bilo poznato pre nego što ste doneli odluku da pošaljete svoju ćerku autobusom da je gospodin Martić objavio ratno stanje?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ja sam mislila da je ratno stanje proglašeno još pre pet godina - 1990. godine.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ali da li je postojao još jedan zvaničan proglas posle pada Grahova od takozvane Vlade Republike Srpske Krajine?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ako je postojao, ja ne znam. To je možda, ali...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Odgovarajući na pitanja predsedavajućeg sudije o događajima u Grahovu, rekli ste da su vojnici išli prema Bosni. A u vašoj izjavi kažete da je bilo glasina da će Srbi da pokušaju da povrate kontrolu nad Bosanskim Grahovom. Da li vam je bilo poznato da je postojala planirana vojna operacija pod nazivom *Dinara 95*?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Kao što sam već rekla, otprilike dva dana pre ovih događaja, bilo je mnogo glasina od kojih smo svi mi koji smo živeli u tom području bili preplašeni i užasnuti nakon što je zauzeto Grahovo. Bilo je glasina da krajiški vojnici idu u Bosnu kako bi ponovo zauzeli kontrolu i povratili svu tu teritoriju. Ali sve su to bile samo glasine. I nisam bila 100 posto sigurna šta se dešavalo.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi ste radili u bolnici i o tome ću vam postaviti nekoliko narednih pitanja. Da li vam je bilo poznato da su vlasti Republike Srpske Krajine oko 30. jula evakuisale selo Strmica, iz njega odveli civile i selo koristili kao bazu za vojsku?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, nisam to znala.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je možda bilo ljudi koju su dolazili u bolnicu iz Strmice negde oko tog vremena?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Jedina stvar od pada Grahova vezana za civile je to da sam čula da je neka žena išla da pomogne kako bi se negde kopala skloništa ili nekakvi kanali ali ne mogu da vam čak kažem ni gde je to bilo.

prevodioci: Primedba prevodioca: molim vas da pravite pauzu između pitanja i odgovora. Hvala.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U 7. paragrafu vaše izjave iz 2007. godine postavljena su vam pitanja u vezi priprema koje bi se sprovele u slučaju napada. Rekli ste kao što je premeštanje namirnica i opreme u podrum, na primer. Želim sada da vam pokažem jedan video snimak. To je 4. avgust, ujutro. Molim vas da to pogledate.

SUDIJA ORIE: Pre... možda pre nego što pogledamo taj video snimak, želim prvo da saznam od gospodina Hedaralyja da li je snimak koji smo videli ranije bio isti video materijal koji smo već gledali ili da nam bar kaže da li su to dve različite verzije.

TUŽILAC HEDARALY: Da, časni Sude. To je bio kratak insert iz video snimka koji je prošle nedelje pokazala Odbrana gospodina Gotovine.

SUDIJA ORIE: Da li je to bila montirana verzija ili sirov materijal koji smo gledali?

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, mislim da je to bio sirov materijal.

SUDIJA ORIE: Sirov materijal. Dakle, mi ne moramo da gledamo iza svakih kola da vidimo da li se... jer sam na tom video snimku čuo neke ptice kako pevaju i izgleda da je zvuk važna stvar kada se gleda video snimak. Dakle, ovo je sirov materijal. Sada je to jasno. A u vezi ovog materijala koji sada gledamo, gospodine Mišetiću, šta je to? Odakle to dolazi? Ili ako želite da to prvo vidi svedokinja, isto je u redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude.

TUŽILAC HEDARALY: Pa, časni Sude...

SUDIJA ORIE: Da?

TUŽILAC HEDARALY: Ako mi dozvolite, časni Sude, gospodin Mišetić je rekao da je to do 4. avgusta, tako da mislim da ima više smisla da imamo izvor video...

SUDIJA ORIE: Ja sam izričito dozvolio gospodinu Mišetiću da to prvo pokaže i onda čuje odgovore svedokinje, zbog toga da bismo izbegli bilo kakav uticaj na svedokinju, ukoliko ona zna podatke o tom video snimku. Hajde da to prvo pogledamo i čujemo odgovore na pitanja, a onda ćemo saznati kontekst...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Upravo zato sam ja želeo da to vidi svedokinja, jer nam ona to može da identifikuje.

SUDIJA ORIE: Tako je.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, broj dokumenta je 1D14-0001 i ako može, molim vas, da dobije dokazni broj.

SUDIJA ORIE: Da li ima teksta?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Eliminirali smo zvuk, časni Sude, jer nas samo interesuje slika.

SUDIJA ORIE: U redu. Gospodine sekretare, to će biti dokazni predmet?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D68, obeležen za identifikaciju, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D68, isključivo slike i bez tona. Molim vas, nastavite.

(video snimak)

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

(Kraj video snimka)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospođo Grubor, da li ste videli video snimak?
SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ste prepoznali čoveka u belom koji je govorio?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, jesam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li možete za Pretresno veće da kažete ko je to?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: To je doktor Goran Jejina.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A da li prepoznajete lokaciju gde je to snimljeno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, ne prepoznajem.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li vam to liči na podrum u bolnici?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Izgleda kao jedan... te žice duž hodnika, ali ja nisam bila tamo za vreme napada. Bila sam gore.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi ste...

SUDIJA ORIE: Molim vas da usporite malo.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Izvinjavam se, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ste 4. avgusta uopšte silazili u podrum bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, jesam. Ali nisam bila u operacionoj sali. Mi smo tada svi radili kao fizička radna snaga. Nosili smo ranjene dole u podrum. Tamo bismo ih ostavili i ponovo se sa nosilima vratili gore.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Znači, onda vam je poznato da je operaciona sala bila u podrumu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Znala sam da su radili sve operaciome zahvate dole u podrumu. Svi su bili evakuisani sa gornjih spratova.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je pre 4. avgusta bilo uobičajeno da se operacije rade u podrumu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, nije.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Zašto su operacije rađene u podrumu 4. avgusta?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pa, zdrav razum nalaže čim počne bombardovanje da se svi premeste na niže spratove, u podrum, u sklonište, kako bi se ljudi zaštitili.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li znate da li je podrum bio opremljen nekim dodatnim izvorom energije, nekim generatorom ili nečim takvim?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Tokom rata vrlo često je dolazilo do isključenja struje. Svaki put kad bi nestala struja, za bolnicu se koristio generator.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Koliko energije daju generatori? Drugim rečima, koliko... dozvolite mi da preformulišem. Kad bi bila isključena, koliko sati ili dana bi generator mogao da snabdeva bolnicu strujom?

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, ovo je, po svemu sudeći, jedno složeno tehničko pitanje koje ste vi ovde predstavili na jednostavan način.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Samo ukoliko zna, s obzirom da je radila u bolnici; da li je generator radio danima ili, recimo, samo pola dana a onda više ne bi bilo struje u bolnici. Samo koliko ona zna.

SUDIJA ORIE: U redu. Prvo da čujemo odgovor svedokinje a onda ću ja možda da kažem nekoliko reči o tome.

SVEDOKINJA GRUBOR: Ne bih mogla da odgovorim na to pitanje. Znam da mi tokom rata nismo nikad u bolnici bili bez struje i znam da je to bilo zbog toga jer smo imali generator. Ali ne bih znala da kažem koliko dugo je taj generator mogao da radi.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

SUDIJA ORIE: Ako ste završili s tim, reći ću vam šta je mene brinulo. Vi ste pitali za generator. A obično je to pitanje goriva a ne samog generatora - nije pitanje toga da generator ne bi mogao dugo da radi. Prema tome, kada ste se skoncentrisali na generator, vi ste zapravo implicitno pitali za gorivo a to je nešto drugo. To je bio razlog zbog kog sam izrazio zabrinutost u vezi vašeg pitanja. Nastavite, molim vas.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da. Podsetili su me da zatražim da se dokazni predmet Odbrane broj D68 uvrsti u spis.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D68. Da li ima prigovora?

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, mi nemamo prigovor da se dokazni predmet uvrsti u spis, ali bi bilo svima od pomoći da čujemo zvuk video snimka, budući da neko govori u velikom delu. Ali u svrhu...

SUDIJA ORIE: Ja ne znam šta on govori. Pretpostavljam da je to vama već obelodanjeno, tako da to proverite sa svojim asistentom za jezik... možda nije bilo obelodanjeno?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Jeste. Mislim da smo to dobili od Tužilaštva, tako da...

SUDIJA ORIE: Dakle, ako Odbrana kaže da to nije relevantno, jer ako bi tekst, recimo – u stvari, teško je raditi za Božić – onda, naravno, mogu samo da pretpostavim da Tužilaštvo ima poseban interes da čuje tekst, jer koliko sam ja shvatio, jedina stvar koja se ovde dogodila jeste da smo samo videli doktora koga svedokinja prepoznaje na mestu koje svedokinja ne prepoznaje, iako to možda može da bude podrum i svedokinja nam kaže da su se operacije obavljale u podrumu. Ja se sada pitam u čemu je relevantnost toga, osim onog što nam je rekla svedokinja. Jer ona nije identifikovala to mesto kao podrum. Meni je to izgledalo kao neka bolnička okolina. Ali... dakle, nema prigovora ali, proverite zvuk i vidite da li ima bilo šta interesantno za vas, pa ćemo da vas saslušamo. U redu?

TUŽILAC HEDARALY: Shvatamo, Časni sude.

SUDIJA ORIE: Onda je dokazni predmet Odbrane broj D68 primljen u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, sada ću da promenim temu. Možda je ovo pogodan trenutak za pauzu. I naravno, slediću vaše uputstvo.

SUDIJA ORIE: Da. Možda sada možemo da napravimo pauzu. Nastavićemo sa radom u 10.55 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, ako ste spremni da nastavite, molim vas, počnite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Jesam. Hvala, gospodine predsedavajući.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospođu Grubor, kninska bolnica je bila glavna bolnica u Sektoru Jug. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, to je tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: To je bila jedina bolnica u Sektoru Jug koja je imala hirurško odeljenje?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. Koliko je meni poznato, to je tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li bi se moglo reći da bi svi teško ranjeni ljudi u Sektoru Jug, kojima je bila neophodna operacija, morali da budu prevezeni u kninsku bolnicu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Mislim da je tako.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, sada smo govorili...

SUDIJA ORIE: Dozvolite mi da postavim jedno pitanje. Shvatio sam da ste rekli sledeće "morali da budu prevezeni". Da li ste to pitali ili sam pogrešno shvatio?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Morali da budu prevezeni, da.

SUDIJA ORIE: Da, ali ovde piše "bili bi prevezeni", što nije baš sasvim isto.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Misim da sam rekao da su morali da budu prevezeni.

SUDIJA ORIE: Da su morali da budu prevezeni. Što je - da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hipotetički govoreći, da.

SUDIJA ORIE: A "bili bi prevezeni" je više vezano za činjenice. Transkript, dakle, ne prenosi tačno ono što ste rekli, ali sada je to ispravljeno. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude. Gospodine sekretare, molim vas da predočite dokument koji nosi broj 1D14-0002.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare, kada se dokument unese, molim vas da nam date broj.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D69, označen za identifikaciju.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim vas da nam pokažete drugu stranicu ovog dokumenta. To je izveštaj *Associated Pressa* od 4. avgusta i mislim da je to 6. paragraf. Molim vas, uvećajte malo.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, ja naravno, ne znam, kakvo će pitanje da postavi moj kolega, ali ne znam da li bi imalo smisla da se svedokinji pruži prilika da pogleda ceo dokument zbog konteksta...

SUDIJA ORIE: To vrlo mnogo zavisi od pitanja. Dakle, možda bismo prvo mogli da saslušamo pitanje a zatim da vidimo da li je to potrebno.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da. Pokazaću svedokinji dva dokumenta, časni Sude. Zapravo, jedan dokument i zatim deo dokaza i onda ću da postavim nekoliko pitanja o toj temi.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ne znam da li možete da vidite to ali ovde ima jedan paragraf od jedne rečenice u kojoj piše sledeće: "Gradska bolnica..."

SUDIJA ORIE: Da. Da li može da se poveća tako da možemo da...

ADVOKAT MIŠETIĆ: To je 6. paragraf, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: "Gradska bolnica prinuđena da operiše u podrumu, prijavila je da je dovedeno osam civila od kojih je jedan preminuo. Prema izveštajima još jedan čovek je poginuo u svom vozilu." Želeo bih da vam postavim

pitanje u vezi sa tim koliko je ljudi ubijeno. Vi u svojoj izjavi ističete da ste 5. avgusta ujutro otišli sa doktorom Torbicom u bazu Ujedinjenih nacija?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: I vi ste razgovarali sa dva gospodina koja su se pojavila na kapiji baze Ujedinjenih nacija?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ja nisam razgovarala ni sa kim. Rekla sam da u to vreme nisam uopšte govorila engleski.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je bio tamo prevodilac?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, bio je prevodilac. doktor Igor Torbica je preuzeo stvar na sebe i razgovarao sa njima.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pa, da li ste mogli da pratite razgovor uz pomoć prevodioca?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Iskreno govoreći, ne sećam se. Tada je vladala velika gužva i panika. Razgovor je bio veoma kratak. Mi smo nekoliko minuta kasnije otišli.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Jedan od pripadnika mirovnih snaga Ujedinjenih nacija prepričao je vašu posetu od 5. avgusta pre podne i rekao je kancelariji Tužilaštva sledeće, citiram: "Srpski doktor sa kojim smo razgovarali prethodnog dana odbio je našu pomoć i preneo nam niz priča..." Oprostite, dozvolite mi da to stavim u kontekst. "Otprilike u isto vreme srpski doktor od prethodnog dana prišao je ulazu i ovog puta je tražio našu pomoć, umesto da mi bolnici ponudimo pomoć. "Srpski doktor sa kojim smo razgovarali prethodnog dana odbio je našu pomoć i prepričao nam čitav niz priča a kada smo ga ispitali u vezi sa tim koliko je ljudi poginulo ili koliko poginulih ima u bolnici, on je rekao da je svega sedam ljudi ubijeno tokom ofanzive, na šta smo se i pukovnik Leslie i ja malo nasmejali." Moje pitanje za vas, gospođo Grubor, glasi: vi ste bili prisutni tokom tog razgovora. Da li se sećate da je doktor Torbica rekao da je svega sedam ljudi ubijeno tokom ofanzive?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sećate li se da je uopšte vođen razgovor o tome koliko je ljudi ubijeno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, jednostavno zbog toga što je u to vreme doktor Torbica razgovarao na engleskom jeziku a kao što sam rekla, ja sam engleski naučila kada sam otišla na Novi Zeland.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dozvolite mi da vam pokažem jedan dokument. To je protokol...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, to je 1D14-0145 i ako možemo da dobijemo dokazni broj za to. To je protokol koji je pripremila Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Hrvatske u kom se identifikuju sva tela sahranjena u Sektoru Jug za vreme, pre i posle *Operacije Oluja*. Takođe se navode i mesta gde su leševi pronađeni. Gospodine predsedavajući, skrećem vam pažnju da Tužilaštvo raspolaže dokumentom. Verujem da ceo dokument nije preveden, pošto on ima 26

strana. Mi smo preveli samo prvih 16 imena, pošto smatramo da je to relevantno za ovo unakrsno ispitivanje. Ali ceo ovaj dokument nije preveden ali biće... i biće vam predodčen na hrvatskom.

SUDIJA ORIE: Vidim da nema prigovora na to da se na ovaj način koristi samo delimično preveden dokument.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, za zapisnik BHS...

SUDIJA ORIE: Sećam se da je bilo nekih razgovora, pretpostavljam sa osobljem Pretresnog veća o... da li je to bilo o ovom dokumentu? U pitanju je bio spisak a Pretresno veće je reklo da ukoliko su u najmanju ruku zaglavljene i najvažnije stavke prevedene, onda će svi uspeti da se snađu u ovom dokumentu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Tako je, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Molim vas, produžite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, broj za verziju na BHS-u je 1D14-0121.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju neophodno je da dodelimo broj ovom dokument ali pre nego što to uradimo, da pitam da li ima prigovora na dokazni predmet Odbrane broj D69, odnosno na izveštaj *Associated Pressa*.

TUŽILAC HEDARALY: Nisam siguran da li je pitanje koje je postavljeno ovoj svedokinji imalo veze sa ovim ali ona je rekla da ne zna da odgovori, tako da nisam siguran da li postoji osnova za ovaj dokument, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Pa, pominje se ovo što je opisano u ovom izveštaju i do izvesne mere mislim da je svedokinja potvrdila. Zapravo, potvrdila je da je srpski doktor razgovarao, mada ona nije mogla da prati razgovor. E sad, gospodine Mišetiću, kada se pogleda ovaj dokument vidi se da tu postoji veliki broj informacija. Pretpostavljam da ne očekujete da se Pretresno veće na to oslanja.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Tako je, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Tu se pominju spaljene kuće i napadi i sve te slične stvari i brojne granate koje su pale na centar grada.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Apsolutno.

SUDIJA ORIE: Da. Međutim, vi tražite...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude...

SUDIJA ORIE:... da (*preklapanje govornika*)

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja mogu da povučem dokument ako... ako časni Sud smatra da to nije...

SUDIJA ORIE: U tom slučaju nećemo usvojiti dokazni predmet Odbrane broj D69 u spis. U pitanju je bio izveštaj *Associated Pressa*, nešto na šta ne možemo da se oslonimo.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam.

SUDIJA ORIE: Dakle, pretpostavljam da će sada novi dokument Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Hrvatske postati dokazni predmet Odbrane broj D69? Da li je to...

sekretar: Da, časni Sude. To je tačno. Dokazni predmet Odbrane broj D69, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Da. Molim vas, nastavite, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Samo...

SUDIJA ORIE: Ili bi već mogli... Vidim da nema prigovora od strane Tužilaštva, gospodine Hedaraly, tako da je sada dokazni predmet Odbrane broj D69 novi dokument koji je primljen u spis. Molim vas da nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, samo iz tehničkih razloga, da li da sačekam da se verzija na hrvatskom jeziku stavi na ekran? Izvinjavam se. U stvari, upravo su mi saopštili da treba da se uspostavi veza u računarskom sistemu da bi to bilo moguće, tako da ću da nastavim sa ispitivanjem.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospođu Grubor, u protokolu koji je pripremila hrvatska Vlada pronađeno je 16 leševa u kninskoj bolnici kada su hrvatski nadležni organi pristigli. Vi ste bili u bolnici tog dana. Da li su vam poznata imena ijednog od ovih ljudi koji su u bolnicu dovedeni 4. avgusta?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne prepoznajem nijedno ime koje se ovde navodi.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Status ovih osoba, bar onako kako su ga utvrdile hrvatske vlasti takođe se nalazi u ovom dokumentu. Da li imate bilo kakvog razloga da osporavate ovu klasifikaciju?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ima ljudi koje vi poznajete po imenu ili na bilo koji drugi način koji su ubijeni u bolnici 4. avgusta a ne nalaze se na ovom spisku?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne razumem vaše pitanje. Šta podrazumevate pod tim da su bili ubijeni u bolnici?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Oprostite. Da li je bilo leševa u kninskoj bolnici 4. avgusta a kojih nema na ovom spisku? Naravno, pod pretpostavkom da su vam poznata imena ovih ljudi?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Meni su poznata samo imena onih ljudi koji su sa nama prevezeni u bazu Ujedinjenih nacija. Ukoliko me pitate kako su se zvali ranjeni ljudi, meni nijedno ime nije poznato.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Mislim na one koji su se prijavili u bolnicu tog dana. Dakle, poznati su mi samo oni čija sam imena saznala kasnije u bazi Ujedinjenih nacija.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Kada su pacijenti dovedeni u bolnicu 4. avgusta... dozvolite mi da malo pojasnim. Da li je osoblje bolnice vodilo evidenciju o imenima ovih pacijenata u meri u kojoj je to bilo moguće?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, verujem da jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ako je osoba koja je dovezena u bolnicu već bila mrtva, da li bi bolničko osoblje pokušalo da utvrdi identitet te osobe?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne bih znala. Ja sam vodila računa o ranjenima.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, da bih ja shvatio, da li se ova pitanja postavljaju svedokinji kako bi se ustanovilo da ovoj svedokinji nije poznato da je više od ovih 16 osoba bilo ubijeno i pronađeno u kninskoj bolnici 4. avgusta?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Imam nameru da postavljam pitanja u vezi sa tim, časni Sude. Jer naš stav glasi da je 16 lica pronađeno u bolnici kada su stigle hrvatske vlasti. Tako da bih želeo da postavim osnovu za ta pitanja, da vidimo da li smatra da postoji veći broj...

SUDIJA ORIE: Da. Poslednje pitanje je bilo da li ima bilo kakvog razloga da misli na neku drugu osobu. Ne znam da li vam je poznato ali pitanje koje vam je postavljeno jeste da li se sećate da li je broj osoba koje su pronađene 4. avgusta u kninskoj bolnici bio limitiran na 16 osoba ili je ubijenih bilo više?

SVEDOKINJA GRUBOR: Ja nisam radila u mrtvačnici. Nisam se tamo nalazila. Dva puta sam prošla pored vrata koja nisu bila zaključana na odgovarajući način.

SUDIJA ORIE: Ne tražim vaše objašnjenje u ovom trenutku. Ja samo želim da budem siguran da ste dobro shvatili to pitanje da li vi smatrate da 16 ubijenih jeste pravi broj ili imate razloga da verujete da je ubijenih bilo više. Nije postavljeno pitanje da li ih je bilo manje. Da li ste razumeli postavljeno pitanje, jer ste odgovorili da niste imali razloga da pomislite kako ih je bilo više?

SVEDOKINJA GRUBOR: Kao što sam rekla u svojoj izjavi, od drugog osoblja koje je dole često silazilo, čula sam da je bilo preko 100 ubijenih i da nemaju više mesta gde da ih stave.

SUDIJA ORIE: Da, da. Gospodine Mišetiću, ja ne kažem da je pravno govoreći vaše pitanje bilo pogrešno formulisano, međutim, istovremeno meni je bilo jasno, mada je to bilo ispravno formulisano, da svedokinja možda nije shvatila šta je zapravo suština onoga što ste stvarno tražili od nje, i ja bih želeo...

ADVOKAT MIŠETIĆ: U redu.

SUDIJA ORIE: ...da svedoci znaju tačno šta govore kada odgovaraju na vaša pitanja.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Dozvolite da pojasnim. Možda se nisam dovoljno jasno izrazio jer ni vi, takođe, niste razumeli šta je bila moja poenta. Samo sam hteo da je pitam, budući da je bila stanovnica Knina, da li je možda tamo bilo ljudi koje je poznavala...

SUDIJA ORIE: Da. Ali takođe ste je pitali i za nepoznata lica. Mislim da niste ograničili svoja pitanja na poznate osobe. Dozvolite mi samo da proverim. Ali mislim da ću ponovo da pročitam. To je tačno... samo da proverim...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Pitanje je bilo na 45. stranici, u 20. redu, časni Sude. Mislim da sam završio pitanje tako što sam rekao "... naravno, pod pretpostavkom da su vam poznata imena ovih ljudi"...

SUDIJA ORIE: Da. 45. stranica, 15. red: " Da li ima ljudi koje vi poznajete po imenu ili na bilo koji drugi način." E sad, za mene činjenica da postoji leš...

ADVOKAT MIŠETIĆ: *(preklapanje govornika)*

SUDIJA ORIE:...znači da ste ime saznali na neki drugi način. Dakle, ovo pitanje je bar u ovom pogledu, ako ... "pod pretpostavkom da su vam poznata imena ovih ljudi" donekle protivrečno u odnosu na vaše prethodno pitanje?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Kao što sam rekao ranije, bio sam malo nerazumljiv i izvinjavam se Pretresnom veću.

SUDIJA ORIE: U redu.

TUŽILAC HEDARALY: Samo jedna napomena zbog razjašnjenja, časni Sude. Kada je reč o dokaznom predmetu Odbrane broj D69, upravo sam pregledao na brzinu verziju na BHS-u i mada je moje znanje BHS-a ograničeno izgleda da na 132. stranici tog dokaznog predmeta vidimo da su još dva leša pronađena u kninskoj bolnici i piše "Bolnica Knin", mislim da to znači kninska bolnica; samo da razjasnimo da li je bilo više od 16 leševa.

SUDIJA ORIE: Možda je to nešto za dodatno ispitivanje. Hajde da prvo sačekamo, pa da vidimo.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Mogu ja da razjasnim, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Oni se ovde navode po hronološkom redosledu kako su se pojavljivali, tako da ja govorim o 4. i 5. avgustu.

SUDIJA ORIE: Idemo dalje kako bi čuli od svedokinje, radije nego od nas samih.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospođo Grubor, u svojoj izjavi iz 1998. godine vi ste rekli da su pripadnici Vojske Republike Srpske Krajine doveli ranjenike u bolnicu. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ranjene vojnike. Na koji paragraf mislite?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pronaći ću to za vas. Mislim da je to 3. stranica vaše izjave - 3. paragraf. Otprilike na sredini kažete: "Teško je reći odakle su dovođeni ranjeni i poginuli. Samo mi je poznato da su ih donosile jedinice Vojske Republike Srpske Krajine i jedinice UNPROFOR-a iz kenijanskog bataljona."

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. To je tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: E sad, znači jedinice Vojske Republike Srpske Krajine su donosili ljude u bolnicu. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. To je tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Donosili su vojnike?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li znate u kakvoj vrsti vozila su dovozili ranjenike?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne bih znala.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li su to bila vojna vozila?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne znam. Kao što sam rekla, povremeno bih bacila pogled kroz ulazna vrata ali mislim da sam sveukupno jedanput izašla iz bolnice za vreme tih događaja.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li bi to, takođe, moglo da bude... rekli ste da ste povremeno bacali pogled kroz ulazna vrata ali mislite da ste samo jedanput izašli iz bolnice za vreme tih događaja. Dakle, vi, zapravo, niste imali prilike da vidite da li je tenk bio ispred bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, tog dana nisam izlazila napolje. Izašla sam verovatno jednom ali to je bilo samo na minut da pomognem jednoj osobi da uđe.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sada želim da vam pokažem još jedan video snimak. To je video snimak napravljen u kninskoj bolnici 5., 6. i 7. avgusta.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, to je video snimak koji nosi broj 1D14-0146 i molim ako može da dobije broj.

SUDIJA ORIE: Da li ima nekog teksta?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Nema.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D70, obeležen za identifikaciju.

(video snimak)

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodo Grubor, prepoznajete li ovu zgradu? Ne ovu poslednju. Mislim na zgradu koju smo videli na video snimku?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, prepoznajem.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A šta je to?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Prepoznala sam bolnicu u Kninu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A da li je bolnica tako izgledala 5. avgusta?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Nije bilo šanse da je pogledam iz tog ugla. Tokom tog dana, kao što sam rekla, nisam izlazila.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim vas da ponovo pustimo video snimak. Želim da se zaustavimo na određenom mestu.

(video snimak)

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je ovo prednji ulaz u bolnicu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A ovo levo ovde...

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A da li možete da nam kažete kakav je ovo objekat na kraju ove staze koja vodi do bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: To je bio štit. Verujem da je to bio štit od vetra ili nešto slično tome.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Od čega je bio štit napravljen?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je bio od neke vrste stakla?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, koliko se ja sećam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li možete da pokažete Pretresnom veću gde se nalazio ovaj automobil sa ranjenikom kada ste pogledali kroz vrata, za koji ste rekli da se zaustavio 4. avgusta?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Kada sam pogledala kroz vrata, nalazio se malo ulevo u odnosu na ovaj štitić ali sa suprotne strane, u blizini krivine gde je bio parking.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, nalazio se sa spoljne strane ovog štitića?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, sa spoljne strane.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Kada ste stajali u bolnici da li ste mogli da vidite kroz štitić ono što se nalazi sa spoljne strane štitića?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Nisam mogla da vidim kroz štitić ali sam mogla da vidim sa obe strane štitića kada se gleda iz bolnice.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Nešto ranije danas u svom svedočenju rekli ste da se vozilo zaustavilo. Da li je već bilo oštećeno ili je oštećeno ispred bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Nisam videla kako se automobil zaustavlja. Pošto sam čula šta se dogodilo, prišla sam bliže vratima i mogla sam da vidim crveni automobil. Po mom sećanju, to je bilo vozilo marke *renault 4* ili neko slično vozilo. I mogla sam da vidim rupu na mestu gde su se nalazila zadnja vrata. Dakle, ja nisam bila očevidac samog tog događaja, već sam iz radoznalosti samo pogledala kroz vrata.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. U vašoj izjavi vi govorite o prenošenju pacijenta... izvinjavam se.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ponovo me podsećaju da zamolim da se dokazni predmet Odbrane D70 usvoji u spis.

SUDIJA ORIE: Da li ima nekog...

TUŽILAC HEDARALY: Nemamo prigovor, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Oprostite, dokazni predmet Odbrane broj D70. Izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: Da, dokazni predmet Odbrane broj D70. Takođe ste manje-više obećali da ćete nam reći nešto više o poreklu ovog video snimka. Izgleda kao da je...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ovo je...

SUDIJA ORIE: Da, *Hrvatska televizija*.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Tako je.

SUDIJA ORIE: A ovaj drugi?

ADVOKAT MIŠETIĆ: To je snimak *APTV* i mi to upravo obelodanjujemo Tužilaštvu.

SUDIJA ORIE: Da li je *APTV* televizija *Associated Pressa*?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Priznajem da ne znam, časni Sude. Ali proveriću za vreme pauze.

SUDIJA ORIE: Da. Pretresno veće želelo bi da zna ko je snimio ovaj video i ko ga je emitovao. Molim vas, nastavite. Da li ima prigovora na ovaj video snimak, gospodine Hedaraly?

TUŽILAC HEDARALY: Nema prigovora na dokazni predmet Odbrane broj D70, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora, tako da je primljen u spis.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Izvinjavam se. Imam još samo nekoliko pitanja. Dok gledamo ovaj snimak da li znate da li je bilo nekog oštećenja na kninskoj bolnici za vreme događaja od 4. i 5. avgusta?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: U nekom trenutku 4. avgusta ja sam podigla šrapnel iz vertikalnog otvora za stepenište u bolnici.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A gde je to bilo?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pa, postoji jedno stepenište koje vodi na gornje spratove i ne mogu tačno da se setim da li je to bilo između podruma i prizemlja. Tu je bilo slomljenog stakla i nekoliko šrapnela na stepeništu. I jedan sam podigla. Mislim da ga i sada imam u stanu mojih roditelja u Beogradu.

(video snimak)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li možete da mi kažete da li bilo koja od ovih snimaka spoljašnjosti bolnice prikazuje stepenište o kom vi govorite? Da li se ono nalazi iza nekog od ovih prozora?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, ne sa ove strane. Ovo je severna strana a stepenište se nalazi sa južne strane bolnice.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ukoliko vidite to mesto, molim vas, recite nam da zaustavimo video snimak.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Samo trenutak. To je potpuno sa suprotne strane od ove koju sada gledamo. Ne, nije ovde.

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pustićemo snimak još jednom da vidite da li nešto vidite.

(video snimak)

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Nisam videla da je bilo... nisam videla nijedan snimak načinjen sa južne strane. Ovo je... ovo je i dalje severna strana. Ovo je takođe severna strana.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dobro. U svakom slučaju, to se nalazilo sa južne strane.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Na južnoj strani bolnice.

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. U vašoj izjavi iz 2007. godine, gospođo Grubor...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, da li bismo mogli ovim da se detaljnije pozabavimo. Vi kažete da ste našli šrapnele sa južne strane. Da li se sećate... govorili ste nam o granatiranju i tako dalje. Ono što smo sada videli na ovom video snimku odnosi se na 5. i 6. avgust i po svemu sudeći i na 7. avgust. Da li je fasada bolnice bila izložena granatiranju ili pucnjavi? Da li bar znate koja je strana bila izložena i da li se to vidi na video snimku ili ne?

SVEDOKINJA GRUBOR: Oprostite, ako biste mogli da pojasnite pitanje. Šta je bilo...

SUDIJA ORIE: *(preklapanje govornika)*

SVEDOKINJA GRUBOR: Šta je bilo izloženo granatiranju?

SUDIJA ORIE: Da, pokušavam da utvrdim da li je ono što smo videli malopre... na snimku piše da se to odnosi na 5., 6. i 7. avgust – da li je to tačno, to je drugo pitanje – ali da li slike spoljašnjeg dela bolnice uključuju i te delove bolnice, tako da su i oni, koliko je vama poznato, bili pod vatrom bilo koje vrste?

SVEDOKINJA GRUBOR: Po mom mišljenju, u to vreme granatiranje je dolazilo iz pravca planine Dinara, ta je planina negde istočno od bolnice, kao i sa južne strane, što je iz smera Drniša. Ali to je samo moje mišljenje. Ne bih mogla da budem 100 posto sigurna oko toga.

SUDIJA ORIE: A gde su se nalazile te strane, ako možete da nam kažete, sa kojih je dolazilo granatiranje? Da li se te strane bolnice vide na fotografijama? To jest ako...

SVEDOKINJA GRUBOR: Ne, ako...

SUDIJA ORIE:... bi požar dolazio sa severa, onda bi to bio sever.

SVEDOKINJA GRUBOR: Ovde smo videli zapadnu i severnu a ne i istočnu i južnu stranu bolnice.

SUDIJA ORIE: Da. Hvala vam. Molim vas, nastavite, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U vašoj izjavi iz 2007. godine u 2. paragrafu kažete: "Draženka Kuluvija mi je rekla da su od 120 ranjenih...", to govorite o noći između 4. i 5. avgusta "možda polovina njih bili muškarci u uniformama ali ne mogu da budem sigurna. Odvezeni su iz bolnice tokom noći do Kravlje Drage, mesta gde su nameravali da naprave terensku bolnicu." Da li možete da mi kažete zašto su oni pacijente odvozili iz bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: To je jedna od stvari koje sam čula od drugog osoblja. Ja nisam u bolnici igrala nikakvu ulogu u donošenju odluka ili nešto slično tome, tako da sve informacije koje imam o tome dobila sam od drugog osoblja.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li vam je drugo osoblje reklo zašto su odvozili pacijente iz bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Tokom dana, 4. avgusta većina nas je tražila da se preduzme hitna akcija da se prevezu ranjenici jer nije više bilo mesta u podrumu. Podrum je bio pretrpan. I mi u to vreme nismo znali koliko će to dugo da traje i koliko još ljudi možemo da očekujemo. Tako da su mnogi od nas tražili da se preduzme hitna akcija da se prebace ranjenici i da se oslobodi pritisak na bolnicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ali, onda je ujutro, 5. avgusta, njih 120 uklonjeno iz bolnice. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ostalo je samo 35 pacijenata?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Zašto ste onda morali da prevezete pacijente u bazu Ujedinjenih nacija? Dozvolite mi da preformulišem pre nego što odgovorite. Rekli ste u vašoj izjavi da je tih 35 pacijenata... mislim da ste rekli u vašoj izjavi u 2. paragrafu da je u bolnici ostalo 35 pacijenata zato što oni nisu bili u stanju da budu prevezeni autobusom ili kamionom. Da li može da se kaže da su to bili teški ranjenici?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, to je tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ako je sada u bolnici ostalo samo 35 ljudi i ti su ljudi bili tako teško ranjeni da nisu mogli da budu transportovani ni autobusom ni kamionom, zašto bi onda trebalo njih prebacivati iz bolnice u bazu Ujedinjenih nacija?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Drugog dana, 5. avgusta, nakon tolikog granatiranja i bombardovanja shvatili smo da više ne dolaze ranjeni. Niko više nije dolazio u bolnicu. Nismo imali nikakvu zaštitu, nikakvu bezbednost u krugu same bolnice. I tada smo počeli da razgovaramo o našoj ličnoj bezbednosti i bezbednosti naših ranjenika. Želeli smo da odemo na neko sigurno mesto. Ja lično govorila sam o tome da ću da napustim to mesto i da ću da pođem sa drugim civilima koje sam videla kako napuštaju grad i idu prema Bosni i Srbiji. Po mom mišljenju, tu nešto nije bilo u redu i želeli smo da ranjenike stavimo pod zaštitu Ujedinjenih nacija a ne da ih ostavimo u bolnici u slučaju da dođu hrvatski vojnici.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Niste želeli da budu ratni zarobljenici...

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne. Želela sam da budu pod zaštitom Ujedinjenih nacija, a ne šta bi im se sve moglo da dogodi kasnije.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dok ste bili u bazi kada je doktor Torbica tražio od Ujedinjenih nacija da mu pomognu da evakuiše pacijente, Ujedinjene nacije su rekle da nemaju mandat da prevoze ljude iz bolnice, samo zato što vi ne želite da oni padnu u ruke hrvatskih snaga.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Izvinjavam se, nisam shvatila šta je vaše pitanje.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Radi se o razgovoru između doktora Torbice i Ujedinjenih nacija.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je osoblje Ujedinjenih nacija reklo doktoru Torbici da UN nemaju mandat da prevoze ozbiljno ranjene pacijente iz bolnice u njihovu bazu samo da bi im pomogli da izbegnu da budu ratni zarobljenici?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Verovatno je doktor Torbica relevantna osoba da odgovori na to pitanje.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ali vi ste tamo bili prisutni i ja vas pitam?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Kao što sam rekla, nisam razumela engleski u to vreme i kao što sam rekla, želeli smo da ranjenike iz bolnice prebacimo u bazu Ujedinjenih nacija.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ste vi učestvovali u konvojima koji su prevozili ranjenike iz bolnice u bazu Ujedinjenih nacija?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Na koji način učestvovala?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ste putovali sa pacijentima u konvoju dok su ih prevozili iz bolnice u bazu Ujedinjenih nacija?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li znate koliko su puta vozila morala prelaziti taj put da bi se obavila evakuacija?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Dva puta.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dva puta. Da li znate da li je neko od bolničkog osoblja bio prisutan prilikom tog puta, u ta dva navrata?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, mislim da niko... možda jedna osoba, ali nisam sigurna. Iskreno govoreći, nisam sigurna.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dok je prva grupa pacijenata bila prebacivana u bazu Ujedinjenih nacija, da li je neko od medicinskog osoblja ostao sa tom grupom, kako bi oni i dalje mogli da primaju medicinsku negu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Mislite u bazi Ujedinjenih nacija?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da, u bazi Ujedinjenih nacija.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, ne bih mogla da odgovorim na to pitanje. Ne znam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da li je baza UN-a imala i neke objekte za negu osoba u kritičnom stanju, gde su mogli da brinu i o takvim pacijentima?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: U to vreme nisam znala. Pretpostavljam da su imali, ali ne mogu to da potvrdim.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Posle toga proveli ste tamo neko vreme. Da li ste kasnije saznali kakve su resurse imali na raspolaganju u bazi Ujedinjenih nacija za zbrinjavanje ranjenih pacijenata?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Znam da su imali par ljudi te vrste... Mislim da su Česi bili zaduženi za medicinsku brigu, ali nisam sigurna u kojoj meri su oni mogli da pomognu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Sledeći deo vaše izjave o kojoj želim da razgovaramo jeste smrt Nikole Grujića. To je 3. stranica vaše izjave iz 1998. godine, poslednji paragraf. U sredini paragrafa kažete: "U subotu ujutro, čovek po prezimenu Grujić, čije lično ime ne znam, peške je stigao u bolnicu. Pogođen je šrapnelom pred svojom kućom u Kninu. Kasnije je umro u bolnici." Da li je taj Grujić bio iz Knina ili je živio u Drnišu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pojma nemam. Samo se sećam da je ušao u bolnicu i rekao da je pogođen šrapnelom. Zaista ne znam gde je bila njegova kuća, ni gde je on živio. Nisam uspevala da saznam ni njegovo lično ime.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li vam je rekao da ga je pogodio šrapnel dok je stajao pred fabrikom *Tvik*?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pojma nemam. On je hitno primljen dole u podrum i ne znam šta je on rekao.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A sada hajde da se vratimo na vaš današnji transkript. Dozvolite mi da vam prvo postavim par preliminarnih pitanja. U vašoj izjavi vi kažete, to je isto na 4. stranici izjave iz 1998. godine, u 3. paragrafu... Ne, izvinjavam se. Nastavljam. Na 3. stranici u 2. paragrafu 3. red odozdo, vi kažete: "Kasno naveče u petak otišla sam peške do sedišta Evropske posmatračke misije koje je bilo blizu bolnice, da bih se pozdravila sa prijateljima, civilima, iz komšiluka." Recite nam prvo zašto ste smatrali da trebate da se pozdravite sa njima?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pre nego što dođem do toga, u petak, otprilike negde oko 11.00 časova zamolila sam svoju prijateljicu s kojom sam radila u bolnici i sa kojom sam tada delila stan, da odem kući da bih mogla da odspavam nekoliko sati...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U 11.00 časova pre ili posle podne?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pre podne... posle podne, oprostite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: I razgovarali smo o tome možda još dva, tri sata duže u bolnici, pokušavala sam da je nagovorim da pođe sa mnom da odspava nekoliko sati. I kada sam se vratila kući, nisam tamo mogla da nađem nikoga od ljudi koji su tamo živeli. Ne sećam se tačno ko je došao i rekao da su svi oni u zgradi Evropske posmatračke misije koja je bila možda nekih 200 metara daleko. Otišla sam tamo da ih vidim i svi su oni već bili spakovani i spremni da napuste taj kraj. I zato sam išla da se pozdravim s njima. Oni su tražili da i ja idem s njima ali rekla sam im da imam obavezu da se vratim u bolnicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Koje doba dana je bilo kada ste otišli u sedišta Evropske posmatračke misije?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Nemam pojma. Teško mi je da kažem. Cela ta noć je bila haotična i samo znam da sam se vratila u bolnicu oko 5.00 časova ujutro. Poseta sedištu Evropske posmatračke misije mogla je da bude oko 2.00 časa ujutro ili tako nekako.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: I onda ste otišli kući?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Otišla sam kući. Spavala sam verovatno jedan sat, najviše nekoliko sati i vratila sam se u bolnicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Sada da pogledamo kartu koju je Tužilaštvo koristilo.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da li je to dokazni predmet Tužilaštva broj P57 gospodine sekretare? Ne, P58. Dokazni predmet Tužilaštva broj P58.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospođo Grubor, vi ste na ovoj karti identifikovali neke lokacije za koje kažete da ste videli da su granatirane. U vašem svedočenju jutros rekli ste da ste većinu tih mesta videli iz bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. To je tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li možete sada da nam kažete koje ste od ovih brojeva lokacija videli sa nekog mesta koje nije bolnica?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Broj 8 je... Mislite da kažem koje su lokacije?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ne. Želim da vas pitam da li je svaka lokacija označena ovde na karti, lokacija koju ste vi videli iz bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pa, na primer, nisam zaokružila put koji izlazi iz grada, koji je takođe bombardovan. To je *Bulina strana*.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Možda nisam bio dovoljno jasan. Da li je tačno da se kaže da ste sve lokacije koje ste zaokružili videli iz vaše perspektive iz bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne mogu da kažem da sam svaku pojedinačnu lokaciju dobro videla. Međutim, to je više po mom sećanju da su sva ta mesta bila na nekim malo brdovitim područjima koja se lakše vide. Mogla sam da vidim eksplozije u gradu, ali budući da je grad nisko, nisam mogla da kažem tačne lokacije. A ova brdovita područja poput brojeva 10 ili 8 ili ovaj put koji vodi iz grada, to je mnogo lakše videti.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Dozvolite mi da vas pitam... na ovaj način: jutros ste rekli da ste videli da je jedna prodavnica cipela pogođena, jer ste se vozili pored te prodavnice, da li je to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je neka lokacija na ovoj karti ono što ste vi videli kada ste stajali do te lokacije ili prolazili pored nje?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Kada kažete lokacija, da li je to prodavnica cipela koju sam videla...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ne. Dozvolite da razgovaramo konkretnije. Na karti su to brojevi: 6, 7, 8, 9, 10 i 11.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. Tako je.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li su 6, 7, 8, 9, 10 i 11 sve mesta koje ste videli iz bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Videla sam eksplozije na tim područjima koja su obeležena brojevima: 6, 7, 8, 9, 10 i 11.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ali videli ste ih iz bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Mogla sam najveći deo da vidim iz bolnice.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Kažete "najveći deo". Da li se tu nalazi nešto što ste videli sa nekog drugog mesta a ne samo iz bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Samo trenutak. Broj 6 je lokacija pored koje sam se vozila. Nisam videla bombu da je pala na tu zgradu ali sam videla da je zgrada bila uništena, pa mi zdrav razum kaže da to mora biti zbog toga što je na tu zgradu pala bomba.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: I to je ta prodavnica cipela o kojoj ste jutros govorili?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. Ili, na primer, broj 4, što je policijska stanica. Nisam videla jer je bila noć. Ali sam videla smer iz kog se video veliki požar. Ali nisam videla tačnu zgradu koja je bila...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: ... pogođena.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U svrhu ovih pitanja, broj 6 je bio ono što ste videli kada ste tuda prolazili kolima. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. To je tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A šta je sa lokacijama 7, 8, 9, 10 i 11?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Broj 7 sam jasno mogla da vidim iz bolnice. To je dosta blizu. Broj 8... Samo trenutak. Broj 8 sam, takođe, mogla dobro da vidim jer je to uzdignuto, odmah ispod tvrđave. Broj 9. Samo trenutak... Gde je broj 9? Da. Broj 9 je odmah ispod bolnice, sasvim blizu i mogla sam da vidim eksplozije, često, celog dana. Broj 10. To je mesto koje je malo uzvišeno, ali mogla sam... nisam imala jasan pogled na to mesto. To je samo lokacija koju sam mogla da vidim. Tamo sam videla eksplozije. Ne mogu da kažem da sam videla baš kuće. Nisam imala dobar pregled tog mesta.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vidite kod broja 10 na levoj strani, da li vidite šta se nalazi levo od broja 10?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je moguće da je to što ste videli bila kninska vojna kasarna?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Videla sam deo... deo koji je bio bombardovan. Videla sam eksplozije i unutar vojne kasarne. Ali videla sam isto to i pored kasarne. To su bile eksplozije pod bojem 10.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Želim da vam pokažem još jedan video snimak.

SUDIJA ORIE: Da li je spreman broj, gospodine...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Imali smo razgovor sa gospodinom sekretarom. Ovo je materijal koji je kasno dostavljen, prvi put je spomenut u glavnom ispitivanju, tako da još nemamo brojeve i pozabavićemo se tim što pre budemo mogli. To je nešto što je iskrslilo tokom pauze.

SUDIJA ORIE: Međutim, pretpostavljam da smo već odredili broj za materijal koji još nije učitao?

sekretar: Da, časni Sude. To će biti dokazni predmet Odbrane broj D71, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare.

(video snimak)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospođo Grubor, molim vas da pažljivo pratite ovaj snimak i da nam kažete da li na njemu vidite zgradu za koju mislite da je prodavnica cipela.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Mislim da smo to upravo prošli.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je to to?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Mislim da je to bila samoposluga. Mislim...

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pogledaćemo ponovo i vi recite kada da se zaustavi.

(video snimak)

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: To je ta zgrada. Ali mislim da odmah pre ovog prolaza sa leve strane, da je tamo bila prodavnica cipela, koliko se ja sećam. Da. To je to sa leve strane.

(zamrznut snimak)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ova što je ružičasto-narandžasto ofarbana ili ova što je žuto ofarbana?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Mislim da je to ova što je ružičasto-narandžasto ofarbana ali nisam 100 posto sigurna. Mislim da je to ta zgrada.

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Pogledaćemo ovo i šta bih ja sugerisao... Molim vas, pustite snimak.

(video snimak)

(zamrznut snimak)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je ovo prodavnica cipela?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne mogu da budem 100 posto sigurna. I dalje mislim da je ona druga, ali možda je i ova. Jer su one jedna do druge.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A ova na kraju, da li je to možda prodavnica cipela?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Mislim da je ova zgrada ovde na uglu bila restoran.

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dobro. Ponovo ćemo to da pustimo a vi nam recite gde ste videli zgradu uništenu granatom.

(video snimak)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi ste se i sami vozili automobilom?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Vozila sam se automobilom i ovde s leve strane, po mom sećanju, koliko mogu da se setim, bila je ova zgrada narandžasto ofarbana. Možda grešim, ali se sećam da sam je videla s leve strane. Prilično sam sigurna da je bila baš iznad prodavnice cipela. Ali kao što sam već rekla, znate, postoji mala verovatnoća da sam zamenila jednu zgradu s drugom. Ali kao što kažem, prilično sam sigurna da je to ova narandžasta zgrada.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Mi kažemo da su ovaj snimak snimili reporteri koji su ušli u Knin 7. avgusta. Pokušavam da utvrdim da li tvrdite kako ste na tom putu videli prodavnicu cipela oštećenu artiljerijskom vatrom?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne prodavnicu cipela oštećenu artiljerijskom vatrom. Rekla sam da sam na jednom od gornjih prozora videla rupu na plafonu. Ne znam da li je to bilo od bombe koja je pala ili od tenka. Tu sam samo videla...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Dakle, vi ne znate..

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: ... oštećenje.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Videli ste slomljen prozor?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Videla sam plafon. Veliku rupu na plafonu. Jer ste kroz prozor zgrade mogli da vidite nebo. Mislim da je to bila posledica artiljerijske vatre.

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Takođe u vezi sa vašom izjavom predsedavajući sudija postavio vam je nekoliko pitanja o činjenici da vi niste bili sigurni ujutro 4. avgusta da li je artiljerijska vatra dolazila od toga što Srbi pucaju na hrvatske položaje ili to što se sa hrvatskih položaja puca na Knin. Da li je to tačno?
SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li onda može da se kaže da nije bilo granatiranja u blizini vašeg stana, bar tada?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Glasni zvuci eksplozija bili su razlog što sam se probudila. Bilo je 5.00 sati ujutro. I kada sam se probudila i pogledala kroz prozor, mogla sam da vidim eksplozije. Moj prozor gleda na istok. Mogla sam da vidim eksplozije. Rekla bih, možda 200, 300 metara od kuće. I onda sam shvatila da se Knin našao na udaru vatre.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Dok je ova karta još ovde, mogu li da vas pitam... rekli ste kada ste drugi put išli u bazu Ujedinjenih nacija, u vašoj izjavi stoji da ste prešli peko dve reke?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. To je tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li možete da nam objasnite zašto niste išli železničkom prugom preko prve reke?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: U to vreme stalno sam bila uplašena. Trčala sam. Videla sam možda 20 tenkova. Kada sam htela da pređem put, morala sam da čekam da prođu tenkovi. Tenkovi su ulazili u grad iz pravca Vrlike, pa sam onda išla tim putem blizu železničke stanice, zbog toga što niko nije išao tim putem. Bio je malo zabačen, van vidokruga, iz bezbednosnih razloga. I kada sam se vratila na ovaj most, koji je dugačak most tamo dole, prva reka je mala, rečica, lako je preći preko nje bez obzira na to da li idete mostom ili plivate; ali kada sam došla do mosta mogla sam da vidim ljude gore u kninskoj tvrđavi. Plašila sam se da bi tamo moglo da bude vojnika sa snajperima. Nisam želela da me vide, pa sam odlučila da pođem ovom, da kažemo, prećicom umesto da idem dužim putem preko mosta.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Rekli ste da ste videli traktor... da je eksplodirao traktor u blizini baze Ujedinjenih nacija. O tome govorite u svojoj izjavi.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da. To je obeleženo na karti brojem 14.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Tačno. E sad, u vašoj izjavi iz 2007. godine vi kažete u 3. paragrafu da vi zapravo niste videli šta se dogodilo. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ako se vratim u to vreme, sve je bilo zastrašujuće i užasavajuće. U tom trenutku nisam mogla da poverujem da se to uopšte događa. Moj um je odbio da primi te informacije. Bilo je jednostavno suviše užasa oko mene. Kada smo se približili ovom konvoju i kada su počele da padaju granate ja sam odmah rekla doktoru Igoru: "Šta da radimo? Da li da se zaustavimo i pomognemo ovim ljudima?" A on je odgovorio: "Ne možemo ništa da uradimo." Već sam videla mnogo krvi. Bukvalno sam pokušavala da zatvorim oči i da prođem tu tačku.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molio bih dokument koji nosi broj 1D14-0194.

SUDIJA ORIE: Mogu li da zatražim jedno objašnjenje? Postavljeno vam je pitanje u vezi sa tim da vi niste tačno videli šta se tamo dogodilo. Vi ste u svom odgovoru opisali svoje duševno stanje. Da li vi tim želite da kažete da ste vi videli lice mesta posle samog događaja ili da ga niste videli uopšte? Nije mi najjasnije.

SVEDOKINJA GRUBOR: Videla sam kako je konkretna granata pala na kolonu. Videla sam kako ljudi padaju sa traktora. Međutim, to je bilo na nekih 50 ili najviše 100 metara od nas. I onda sam porazgovarala sa doktorom da li treba da se zaustavimo da pomognemo ljudima na šta je on odgovorio: "Nema načina da bilo šta učinimo. Sada moramo da se pobrinemo za one ljude iz bolnice". Dakle, to je ...

SUDIJA ORIE: Dozvolite mi da vas zaustavim ovde. Dakle, dobro sam vas shvatio, vi ste sada ispravili svoju izjavu iz 2007. godine u kojoj kažete da vi to, zapravo, niste videli?

SVEDOKINJA GRUBOR: U kom je to paragrafu?

ADVOKAT MIŠETIĆ: U paragrafu broj 3.

SUDIJA ORIE: "Nisam videla kako pada granata ali su granate padale svuda unaokolo."

SVEDOKINJA GRUBOR: Ovo se odnosi na granate ispred baze Ujedinjenih nacija. A ova granata, ova eksplozija se desila tačno ispred nas, baš kada smo gledali u tom pravcu, kada smo se putem vozili ka bazi Ujedinjenih nacija. Dakle, ovo je verovatno bilo najviše 100 metara od baze Ujedinjenih nacija.

SUDIJA ORIE: Da, ali da li ste vi videli pogodak granatom?

SVEDOKINJA GRUBOR: Da, videla sam.

SUDIJA ORIE: Dakle, u tom smislu vi ispravljate svoju izjavu?

SVEDOKINJA GRUBOR: Da, videla sam granatu.

SUDIJA ORIE: Samo sam želeo da pojasnim vašu poziciju. Molim vas, nastavite, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi u svojoj izjavi kažete da ste videli jednu ogromnu eksploziju iz jedne prikolice. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Na koji deo mislite?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Na 3. paragraf, poslednja rečenica. To je iz vaše dopunske...

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Samo trenutak. Da. Ne iz... oprostite. Nisam ovo čitala. Videla sam ogromnu eksploziju neposredno ispred baze Ujedinjenih nacija. Ali sam takođe videla granatu kako pada na kolonu. Bile su dve

granate, u dva odvojena slučaja. U jednom slučaju granata je pala na kolonu ljudi koji su tamo bili. A druga ogromna eksplozija bila je baš ispred kapije Ujedinjenih nacija, odnosno preko puta, znači izvan baze UN-a.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A ljudi koji su pobijeni da li su nosili vojne uniforme?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Na to ne bih mogla da odgovorim. Po mom mišljenju to je bio konvoj civila koji su dolazili iz pravca Drniša, iz tih sela po mom... pretpostavljam da su čekali da prestane bombardovanje kako bi prošli kroz grad i izašli na drugu stranu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, da li možemo da dobijemo 2. stranicu?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je ovo pogled iz baze na raskrnicu gde se taj incident dogodio?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ovo je i dalje put a na kraju tog puta nalazi se glavni put koji ide sa leve strane prema gradu. Dakle, ovo je sada poprečni put. Mi to gledamo.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Tačno. Ali vi ste bili na ovom putu i gledali ste iz ove perspektive u tom pravcu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Kada su se odigrali događaji koje sam pomenula, ja sam se ovamo uputila. Dakle, gledala bih u našem pravcu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, da li možemo da dobijemo prvu stranicu?

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, da li bih mogao... da. Da li biste mogli takođe... pokazujete fotografije i pitate svedokinju sve te stvari u vezi sa tim, ali Pretresno veće takođe treba da ima neke objektivne informacije u vezi sa fotografijama, iz kog pravca su snimljene kako bi moglo da prati svedočenje... aha, to sad dolazi.

ADVOKAT MIŠETIĆ: To vam upravo pokazujem, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vidite da je kasarna UNCRO-a obeležena na ekranu. Slikano je sa mesta gde je ova crvena tačka, a incident se dogodio u području koje je zaokruženo i obeleženo brojem 14?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: To je bilo nešto niže. To je bilo pre ove raskrsnice prema gradu. To je bilo sa suprotne strane od grada, tako da...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Izvinjavam se. Dozvolite da nešto razjasnimo. Kada kažete da ste bili nešto niže, da li mislite prema crvenoj tački na ovoj fotografiji?

SUDIJA ORIE: Molimo svedokinju da koristi pokazivač tako da bismo mi... da bismo znali šta je to "nešto niže" dole.

SVEDOKINJA GRUBOR: Rekla bih da je to bilo nešto niže ovde.

SUDIJA ORIE: Shvatam.

SVEDOKINJA GRUBOR: Negde ovde dole. Znači, na nekih 100 metara udaljenosti od baze Ujedinjenih nacija koja se nalazi ovde na samoj raskrsnici.

SUDIJA ORIE: Da li mogu prvo da vas pitam kako ste se vi približili bazi Ujedinjenih nacija, ili šta je bilo... kako ste se kretali, odakle ste išli i gde?

SVEDOKINJA GRUBOR: Išla sam iz bolnice kroz grad prema bazi Ujedinjenih nacija.

SUDIJA ORIE: A onda na ovoj fotografiji gde... kojim putem ste ušli u područje?

SVEDOKINJA GRUBOR: Ovim putem. Ovim područjem sam putovala prema bazi Ujedinjenih nacija.

SUDIJA ORIE: Molim vas, da li možete da pomerate pokazivačem u pravcu gde ste vi... to je bilo...

SVEDOKINJA GRUBOR: Ovo je bio put kojim sam išla tog jutra.

SUDIJA ORIE: Za zapisnik: svedokinja je pokazivačem pokazala da se kretala jednim malim putem koji počinje u gornjem levom uglu i spušta se naniže u smeru kazaljke na satu kada pokazuje 4.00 sata. Sada je to jasno. Molim vas, nastavite, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Možemo da pređemo na 3. stranicu, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li prepoznajete ove fotografije, odnosno osobe koje su ubijene u ovom incidentu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ste bili u mogućnosti da vidite te ljude?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Jesam, ali nisam gledala.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, mislim da ima još jedna stranica.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: E sad, na ovoj fotografiji izgleda kao da osoba na ovoj donjoj fotografiji nosi neku vrstu maskirne uniforme?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: U ratno vreme od svih muškaraca se tražilo da budu u vojnoj službi, tako da me to uopšte ne iznenađuje. Osim toga...

SUDIJA ORIE: Gospođo Grubor, sada manje-više pružate objašnjenja. Pitanje je bilo jednostavno, a da li je bilo uobičajeno da se nosi uniforma to je druga stvar koju će možda Pretresno veće da razmotri, ali kao svedok o činjenicama, od vas se sada traži da odgovorite na ovo pitanje: da li vi vidite...

SVEDOKINJA GRUBOR: *(preklapanje govornika)*

SUDIJA ORIE: ... nekog da nosi maskiru uniformu?

SVEDOKINJA GRUBOR: Da, to je uniforma koju su nosili vojnici Republike Srpske Krajine.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li se sećate tog dana, da li su te osobe nosile maskirne uniforme?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, ako ste videli ovaj incident, da li je velika eksplozija koju pominjete u svojoj izjavi... da li je bilo oružja u prikolici koja je eksplodirala, koliko vi znate?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Previše me pitate. Nemam pojma.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, da li možemo da dobijemo broj za ovaj dokaz i da ga ponudimo u spis?

SUDIJA ORIE: Želite broj za ovu seriju fotografija?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Tako je.

SUDIJA ORIE: Da. Naravno, Pretresno veće zanima odakle dolazi ovaj materijal, šta prikazuje, ko je to snimio, od koga je dobijen, kada i tako dalje.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ove fotografije je predočilo Tužilaštvo a snimio ih je gospodin Alun Roberts.

SUDIJA ORIE: U redu. To je... a kad, ili...

ADVOKAT MIŠETIĆ: On ih je obeležio. Mi smo ih skinuli ali on ih je obeležio kao incident u blizini baze Ujedinjenih nacija 5. avgusta.

SUDIJA ORIE: Da. To nije nužno incident koji je opisala svedokinja ili...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Koliko ja znam, časni Sude, bio je samo jedan incident, tako...

SUDIJA ORIE: Da. Mislim da sam čuo da ste rekli incidenti, ali gledajući u transkript vidim je je u pitanju incident, jedan incident.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, samo jedan.

SUDIJA ORIE: Jedan.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, ukoliko ćemo da razgovaramo o tome da li je ovaj dokument prihvatljiv, Tužilaštvo bi imalo nekih prigovora. Prvi prigovor tiče se prve strane gde piše: "Mesto gde sam videla kako je granata ubila". Mislim, ako je to fotografija koju je napravio gospodin Roberts da bi bilo bolje da se njemu predoči. Ove fotografije su pokazane gospođi Grubor. Ona govori o incidentu, a za fotografije koje su joj pokazane kaže da nije sigurna da su to fotografije istog incident koji je ona videla. Iz tog razloga mislim da je možda bolje da ih obeležimo za identifikaciju a možda da predložimo u spis kada potvrdimo...

SUDIJA ORIE: Ja sam, u stvari, zamolio Sekretarijat da organizuje jedan sastanak sa sudskim savetnikom da vidimo kako da rešimo pitanje dokaznih predmeta obeleženih u svrhu identifikacije, jer ova svedokinja... neke fotografije su svakako relevantne, ako ni zbog čega drugog, ono zbog toga kako svedokinja opisuje kako je putovala u to vreme. Neke druge fotografije se možda odnose na ovaj incident a možda ne. U svakom slučaju, svedokinja to nije mogla da potvrdi. Dakle, ovaj niz fotografija ostaje obeležen u svrhu identifikacije dok se ne donese odluka o ovom materijalu. Izvolite, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Jedno razjašnjenje, časni Sude. Mi smo ove fotografije uzeli pravo sa karte Tužilaštva iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P58, kojim su se oni koristili i to je ona lokacija koja je bar po našem mišljenju označena kao broj 14 i njenim rečima: "To je mesto gde sam videla da je granata ubila više civila 5. avgusta". Dakle, da potražimo preko *Google map*.

SUDIJA ORIE: Da li možemo da se vratimo na tu kartu sa tekstem? Gospodine sekretare, postoji li u svakom slučaju... da. Kaže se područje. To se sasvim podudara sa onim što je svedokinja rekla, zar ne? Prema tome, ne znam da li i dalje stoji ovaj...

TUŽILAC HEDARALY: Ne, časni Sude. Ja mogu samo da razjasnim sa svedokinjom da li je ovde u pitanju tačno ono isto mesto koje je ona pomenula kao i u dokaznom predmetu Tužilaštva broj P58.

SUDIJA ORIE: Mislim, u stvari, da je ona dala iskaz kako je ona tamo stigla, tako da u vezi s tim nema mnogo sumnje. Nije ništa sporno. U svakom slučaju, ostaje obeleženo u svrhu identifikacije i videćemo šta ćemo s tim da uradimo. Gospodine Mišetiću, rekli ste da će ova fotografija da odgovori na moje pitanje odakle je i iz kog pravca je ona snimljena. Ovde samo piše gde je fotografija snimljena a ne i iz kog pravca. Ali pretpostavljam da se to vidi na ovoj fotografiji s leve strane?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Tako je.

SUDIJA ORIE: Da, hvala vam.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D72, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Da. I zadržaće taj status za sada. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Želeo bih da završim do druge pauze, pa ću pokušati da brže prođem kroz ovo. Želim da vam pokažem...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, to je video snimak koji nosi broj 1D14-0181.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi u svojoj izjavi govorite o ponašanju hrvatskih jedinica kada su stigle u bolnicu 5. avgusta i želeo bih da vam pokažem dva video snimka na kojima se vidi doktor Torbica. Jedan snimak je od 5. avgusta kada se doktor Torbica sreo sa hrvatskim snagama, a drugi snimak sadrži njegovu izjavu u vezi sa istim događajima, koja je data mesec dana kasnije u bazi Ujedinjenih nacija, gde je i snimljen, tako da ćemo sada to da pogledamo...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, da li će to da bude jedan dokazni broj?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ne, to su odvojeni dokazi.

SUDIJA ORIE: Prvi video onda bi bio, gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D73, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala vam.

(video snimak)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Prvo bih vas pitao, gospođo Grubor, da li je ovo zaista doktor Torbica?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

(video snimak)

doktor Torbica: Kako ne.

doktor Zdilar: A reci mi je li ih je bilo još?

doktor Torbica: Bilo ih je. Ne znamo gdje su.

doktor Zdilar: Je l' u bolnici išta ostalo?

doktor Torbica: Ne znamo. Nema nikog u bolnici.

doktor Zdilar: Nema u bolnici nikoga?

doktor Torbica: Nema. Tražimo i ne znamo gdje su.

Novinar Martinović: Doktore, kakvo je stanje sa vašim pacijentima?

doktor Torbica: Pa, naši... Momentalno ne znamo kakva je situacija, ali hrvatska vojska se ponaša zaista korektno što se tiče ranjenika i nadamo se da će tako ostati. Korektni su. Pohvalio bih ove dečke iz Varaždina. Bili su vrlo korektni.

doktor Zdilar: Hoćeš pušit?

(kraj video snimka)

SUDIJA ORIE: Samo jedan trenutak, molim vas. Mi ozbiljno zaostajemo sa prevodom na francuskom jeziku. Mislim da je poslednji deo teksta koji je preveden bilo pitanje da li je to zapravo doktor Torbica, a svedokinja je onda potvrdila da jeste. Da li ste obezbedili transkript ovog snimka prevodilačkim kabinama? U tom slučaju želeo bih da se snimak ponovo pusti iz početka i da na kraju sačekamo da se završi prevod na francuskom jeziku.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude.

(video snimak)

doktor Torbica: Ja sam jedini ostao, svi su pobjegli. Jebi ga, ostao sam sa ovim ranjenicima i s ovom bijedom i sirotinjom.

doktor Zdilar: Jesi li ti kirurg?

doktor Torbica: Nego šta sam.

doktor Zdilar: Završio si, je li?

doktor Torbica: Kako ne.

doktor Zdilar: A reci mi, je li ih je bilo još?

doktor Torbica: Bilo ih je. Ne znamo gdje su.

doktor Zdilar: Je l' u bolnici išta ostalo?

doktor Torbica: Ne znamo . Nema nikog u bolnici.

doktor Zdilar: Nema u bolnici nikoga?

doktor Torbica: Nema. Tražimo i ne znamo gdje su.

Novinar Martinović: Doktore, kakvo je stanje sa vašim pacijentima?

doktor Torbica: Pa, naši... Momentalno ne znamo kakva je situacija, ali hrvatska vojska se ponaša zaista korektno što se tiče ranjenika i nadamo se da će tako ostati. Korektni su. Pohvalio bih ove dečke iz Varaždina. Bili su vrlo korektni, je li.

doktor Zdilar: Hoćeš pušit?

doktor Torbica: Ali nisam upamtio kako se zovu, bilo bi mi drago da znam kako se zovu da ih poh... vrlo korektni dečki.

Novinar Martinović: A vi ste kirurg?

doktor Torbica: Da.

Novinar Martinović: Da li imate samo kirurške pacijente ili i ove druge vrste?
doktor Torbica: Samo kirurške. Ja sam kirurg.
Novinar Martinović: Vi ste jedini od osoblja bolnice koji je ostao uz bolesnike?
doktor Torbica: Ja sam ovde sam za sebe. Ja svoj posao obavljam sam za sebe.
Novinar Martinović: Hval, najljepše.
doktor Torbica: Hvala

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ovo je bio doktor Torbica ispred baze Ujedinjenih nacija. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, tačno je.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sada bih, takođe, želeo da vam predočim jedan video zapis sa doktorom Torbicom snimljen otprilike posle mesec dana kada su ga intervjuisali predstavnici Ujedinjenih nacija u bazi Ujedinjenih nacija i gde ponovo govori o postupanju hrvatskih snaga nakon što su ušli u bolnicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ponovo će mi trebati... izvinjavam se. Dozvolite mi da pogledamo video snimak koji nosi broj 1D14-0181. I da li bismo mogli da dobijemo broj?

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare, koji bi to broj bio?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D74, obeležen za identifikaciju.

(video snimak)

doktor Torbica:.. Ujedinjene nacije izvele su dve evakuacije pod kišom granata i čekajući još poslednji, treći transport... U međuvremenu su došli i hrvatski vojnici u bolnicu. Naravno, bili smo... bili smo uplašeni ali moram ovom prilikom istaći da se ta prva grupa vojnika koja je došla u bolnicu ponašala vrlo korektno. Ja sam ih dočekaao. Rekao im da sjednu. Nije bilo nikakvih problema. Da ponovim još jedanput, ponašali su se korektno i omogućili su mi da dođem u ovaj kamp da se pridružim svojim pacijentima koji su prije toga bili preveženi.

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospođo Grubor, da li su se hrvatske snage ponašale korektno kada su ušle u bolnicu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ja njih nisam videla. Oni su ušli u bolnicu. Čula sam pucnjavu na spratu i čula sam eksploziju. Pretpostavljala sam da je u pitanju bomba ili granata. Ali to je sve što ja znam. Ja sam otišla pre nego što su oni sišli u sklonište.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi samo jednostavno prepričavate šta ste čuli, ali vi zapravo niste videli nijednog hrvatskog vojnika da maltretira nekog u bolnici. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, nisam videla. A moram da priznam da sam kasnije od... kasnije sam čula od doktora Torbice da niko nije ubijen u tom incidentu kada su ušli u bolnicu. Ali jesam čula pucnjavu i jesam čula eksploziju odmah iznad podruma.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, molio bih da se video snimci uvrste u spis?

SUDIJA ORIE: Da li ima prigovora na dokazne predmete Odbrane D73 i D74?

TUŽILAC HEDARALY: Nema prigovora, časni Sude. Samo sam želeo da napomenem da je stavljen datum na dokazni predmet Odbrane broj D73 i to je samo... na video snimku nije bio taj datum. I pod pretpostavkom da je to razjašnjeno, mi nemamo prigovor na dokazne predmete Odbrane D73 i D74.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmeti Odbrane D73 i D74 usvajaju se u spis.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospođo Grubor, da li ste vi podneli izveštaj bilo kome u bazi Ujedinjenih nacija u vezi sa tim da su hrvatske snage pucale na ljude u bolnici?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Čim sam stigla u bazu Ujedinjenih nacija, ja sam ispričala ono što se dogodilo. Ne mogu da kažem da sam bila u jako dobrom stanju. Međutim, tražila sam od njih da odu u bolnicu i da zaštite ljude tamo. Rekla sam im da su hrvatski vojnici ušli u bolnicu i ubedila sam ih da odu i da pošalju nekog, kako bi zaštitili one ljude koji su tamo ostali.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ovo je možda... u svetlu jednog od odgovora koji je svedokinja dala, želeo bih da predočim još jedan dokument koji bih morao da nabavim tokom pauze, pa bih postavio pitanja u vezi s tim dokumentom i onda bih završio.

SUDIJA ORIE: Onda idemo na pauzu. Ali da li mogu da dobijem neke informacije od Odbrane gospodina Čermaka i gospodina Markača koliko im vremena treba za unakrsno ispitivanje? Gospodine Kay ili gospodine Cayley?

ADVOKAT KAY: U ovom trenutku nema nikakvih razloga za dalje ispitivanje.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, Odbrana generala Markača će utrošiti najviše jedan sat.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju, idemo na pauzu i nastavljamo sa radom u 12.50 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Izvolite, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, da li možemo da pozovemo dokument po *Pravilu 65ter*, broj 0121.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare, to će biti broj?

sekretar: Časni Sude, ovo je dokazni predmet Odbrane broj D75, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala vam.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Vidite po naslovnoj stranici da je to izveštaj UN CIVPOL-a (Civilna policija UN). Bojim se da datum nije baš jasan na naslovnoj stranici, časni Sude. Ali na dnu stranice možemo da vidimo da je faksirano, ako se ne varam, 8. avgusta. Ali kada je tačno napisano, ne znam.

TUŽILAC HEDARALY: Na BHS verziji stoji datum na vrhu, iako to na engleskom ne može da se pročita kako treba. Ali kaže se da je to 8. avgust.

SUDIJA ORIE: Da, naravno. Ali pitanje je na kojoj osnovi... ali hajde da... vidim bar da je dokument faksiran već 8. avgusta. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude. Ako možemo da okrenemo prvu stranicu, molim vas. Počinje tačkom broj 1.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Molim vas, da li možete to da pročitate, gospođu Grubor, sve do ovog dela koji je zacrnjen. Kažite mi kada završite čitanje. Da li ste završili čitanje?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vidite da u 3. paragrafu stoji: "Kada su vojnici uleteli u to odeljenje, jedna od sestara pobegla je kroz izlazna vrata, ostavivši ostale unutra..." Da li znate, da li ste to vi?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pretpostavljam da jesam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: "... i kad su videle vojnike, počele su da vrište i da traže da piju vodu. Vojnici su naredili jednoj od osoba da im da vodu a onda su ih

čuli kako kažu da je to za njih poslednja kap vode i još nadalje, da vojnici treba da im daju poslednju injekciju (misli se na masakr)." E sada, pre pauze rekli ste da ste razgovarali sa ljudima u bazi Ujedinjenih nacija. Sada vas pitam da li ste vi izvor te informacije za ovaj izveštaj UN CIVPOL?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne. Ja sam otišla pre nego što su ušli hrvatski vojnici, otišla u sklonište, tako da to definitivno nisam bila ja.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude. Molio bih da se uvrsti u spis kao dokazni predmet.

SUDIJA ORIE: Da. Da li ima prigovora?

TUŽILAC HEDARALY: Nemamo prigovor, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Onda...

ADVOKAT MIŠETIĆ: *(isključen mikrofon)*

sekretar: Da, časni Sude. To je već bilo obeleženo za identifikaciju kao dokazni predmet Odbrane broj D75.

SUDIJA ORIE: Da, dokazni predmet Odbrane broj D75 primljen je u spis, budući da nema prigovora.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Završio sam, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Hvala vam. Gospodine Kay, vaš stav je ostao isti kao i ranije?

ADVOKAT KAY: Nemamo pitanja, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Nemate pitanja. U redu. Gospodine Mikuličiću. Sada će da vas ispituje gospođin Mikuličić koji brani gospodina Markača. Molim vas, počnite, gospodine Mikuličiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIKULIČIĆ

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospođo Grubor.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ja ću vam sada postaviti nekoliko pitanja, pa vas ljubazno molim da odgovorite po vašem najboljem sjećanju. Vi ste svoju prvu izjavu dali dana 3. četvrtog 1998. godine u uredu za vezu Ujedinjenih nacija u Beogradu. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Recite nam da li vam je na bilo koji način, prilikom povezivanja sa uredom Ujedinjenih nacija i davanju vaše izjave, asistirao ured *Veritasa* u Beogradu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, nije. U stvari, oni nisu ni znali da ja dajem izjavu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem na odgovoru. U vašoj izjavi rekli ste da ste bili zaposleni u kninskoj bolnici u svojstvu asistenta u laboratoriji. Možete li nam reći tačno koje ste vi to poslove obavljali?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Radila sam u mikrobiološkoj laboratoriji tokom 10 godina pre događaja od 4. avgusta.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Recite nam kakovu ste školu završili za ovu poziciju?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Svima nama poznat je sistem školstva u bivšoj Jugoslaviji. Ja sam završila medicinsku školu u Beogradu, smer laboratorijskog pomoćnika za mikrobiologiju.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li ste pored ove naobrazbe imali još neka dodatna znanja, neku školu koju ste dodatno završili?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem. Gospođo Grubor, bilo je riječi o tome ali ja ću sada malo direktnije postaviti pitanje. Da li vam je poznato to da je Vrhovni savjet obrane i Milan Martić u Republici Srpskoj Krajini proglasio u sedmom mjesecu 1995. godine ratno stanje?

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, to je pitanje već postavljeno svedokinji i svedokinja je na to pitanje odgovorila, osim ako nema nekog konkretnog razloga zašto želite ponovo o tome da govorite. Ako ima, uradite to, ali ako nema, onda nema razloga da se o tome ponovo postavljaju pitanja. Istu opservaciju imam i u vezi obrazovanja za laboratorijskog pomoćnika. Ako postoji neki dobar razlog da se očekuje da ova laboratorijska pomoćnica nije imala dovoljno obrazovanje, onda, naravno, o tome možete da postavljate pitanja. Ali, ako je ona laboratorijska pomoćnica koja je završila uobičajeno školovanje, onda nema potrebe da se kroz to prolazi. Opet, s druge strane, ako ima neki konkretni razlog zbog koga bismo možda trebali da podignemo naše obrve, onda, svakako, to možete da uradite. Ali, samo tražiti razjašnjenje da je ova svedokinja obrazovana za posao koji je radila, to ipak ne treba da se pita.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Zahvaljujem, časni Sude. U nastavku mog ispitivanja obrazložiti ću zbog čega sam postavio ova pitanja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospođo Grubor, vi ste u vašoj izjavi spomenuli da je napad 4. ujutro bio iznenadan, jer da biste u suprotnom da ste ga očekivali, u bolnici prišli izvršenju postojećeg plana. Da li nam možete nešto reći o tome kakav je to plan postojao u bolnici za ovakove situacije?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, na početku građanskog rata u bivšoj Jugoslaviji, znači 1990. godine, svi mi smo imali jedan sastanak, da tako kažem, i dobili zaduženja šta da radimo u slučaju da se dogodi neočekivano, što znači da bi u nekom vanrednom stanju bolnica funkcionisala dole u skloništu. Zbog toga bih rekla da su, recimo, neki od nas trebalo da odnesemo neku opremu ili neke lekove dole, kako bi mogli da radimo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vraćam se na vašu izjavu iz 1998. godine u kojoj ste naveli da su neki od zaposlenika bolnice ostali, to je stranica 2, zadnji paragraf, ostali raditi u bolnici, dok su neki otišli. Da li vam je poznato kako je došlo do toga da su neki od medicinskog osoblja ostali uz pacijente a neki otišli? Koji su to razlozi bili? Da li nam to možete objasniti?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne shvatam tačno o kom to osoblju govorite. Ko je to ostao sa ranjenima a ko je otišao?

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ja vam ukazujem na stranicu 2 vaše izjave, pretposlednji paragraf u kom ste rekli da sledi lista zaposlenika koji su bili u bolnici u petak i koji su ostali raditi u bolnici. Da li možete potvrditi da li su to te osobe koje su navedene u vašoj izjavi?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, to su ti ljudi. Ali ako govorite o ostalima koji su napustili bolnicu tokom noći petka na subotu, oni su otišli sa ranjenicima koji su bili te noći evakuisani iz bolnice.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem. Gospođo Grubor, ja bih vas zamolio da pogledate jednu video snimku od 6. osmoga, na dan kada je izvršena primopredaja bolnice.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: To je broj 3D00-0180.

(video snimak)

doktor Zdilak, pukovnik HV: Evo danas, 6. kolovoza u 12.30 Hrvatska Vojska predaje Opću bolnicu Knin civilnom zdravstvu. Ministarstvo zdravstva je poslalo 20 liječnika iz Zadra... 20 zdravstvenih radnika iz Zadra koji će sada početi raditi.

doktor Ante Visković, ravnatelj bolnice Knin: Zatekli smo tu nekih sedam, osam zdravstvenih radnika srpske nacionalnosti koji su dobrovoljno ostali uz svoje bolesnike i oni su se nama priključili u ekipu. Radiće skupa s nama, biće im kao i nama. Mi smo profesionalci. Za nas nema razlike u nacionalnosti, niti u, ovaj, vjerskih razlika. Za nas su svi bolesnici jednaki i prema svima se moramo ponašati profesionalno.

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospođo Grubor...

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio da nam Tajništvo dodjeli broj.

SUDIJA ORIE: Da, da.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet Odbrane broj D76, obeleženo za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Da li ima prigovora na dokazni predmet Odbrane broj D76? Nema prigovora. Dokazni predmet Odbrane broj D76 primljen je u spis. Molim vas, produžite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Na ovoj snimci smo vidjeli, gospođu Grubor, novoimenovanog ravnatelja bolnice, doktor Ante Viskovića. Da li ste vi tog čovjeka od ranije poznavali?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li je to tačno da je ravnatelj kninske bolnice prije doktora Viskovića bio doktor Igor Torbica?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne. Koliko ja znam, nije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li onda znate tko je bio?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Upravo pokušavam da se setim. Prošlo je 13 godina od tada. U to vreme bio je to jedan drugi hirurg. Zvao se Dušan... ne sećam se prezimena. Setiću se kasnije ali ne mogu... sada ne mogu...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobro. Zahvaljujem, gospođu Grubor. Ne morate... Ukoliko se ne sjećate, ne moramo inzistirati na tome.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih sada zamolio da se pusti jedna druga video snimka. To je 3D00-0210, koja je snimljena sljedeći dan, dakle, 7. kolovoza.

(video snimak)

reporter: *I u kninskoj bolnici je počeo proces normalizacije života i rada. Ministar zdravstva Republike Hrvatske, Andrija Hebrang, posjetio je sa suradnicima bolnički prostor, u kojem je u toku bukvalno čišćenje.*

prof. dr. Andrija Hebrang: *Civilna vlast, kao što vidite ušla je i u ovu zdravstvenu ustanovu. Naišla je na one probleme koje svagdje vidimo na novooslobođenim područjima: nered, nered i nered. Prvo što su učinili kada su ušli, to je da su bolesnike srpske nacionalnosti smjestili udobno, pobrinuli za njih i na taj način pokazali civilizacijsku razinu hrvatske države kada uđe u svoje teritorije.*

reporter: *U bolnici smo zatekli i devetoro zdravstvenih radnika srpske nacionalnosti koji su dragovoljno ostali brinući o zdravstvenom stanju 22 pacijenta Srbina. Četrdesetoro njih odveo je UNPROFOR i oni ne znaju kakvo je njihovo stanje danas.*

(kraj video snimka)

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospođu Grubor, već smo vidjeli ovu osobu danas...

SUDIJA ORIE: Nastavite sada, molim vas.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, ja moram više pažnje obratit na prevod.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospođu Grubor, vidjeli smo ovu osobu danas. Da li ju prepoznajete na zamrznutoj video slici?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, prepoznajem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Možete li za zapisnik reći o kome se radi?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Goran Jejina.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možemo nastaviti sa snimkom.

(video snimak)

doktor Jejina, šef anesteziologije: Stanje mnogih je teško. Zbog objektivnih okolnosti nije se mogao poduzeti operativni zahvat na vrijeme, pa se nadamo da će u budućnosti... u skoroj budućnosti to biti riješeno i da će pacijenti biti zbrinuti na najbolji mogući način.

reporter: Premda uspostava reda u bolnici teče izuzetno brzo, pa su tako teški bolesnici, Srbi, iz neljudskih uvjeta u podrumu, već prebačeni na odjele na katu, još se nije ušlo u sobe odbjeglih srpskih ljeknika. Za to će, kažu, biti angažirani pirotehničari.

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospođu Grubor, da li ste nakon ovih događaja u UN kampu, kamo ste rekli da ste se sklonili, imali prilike razgovarati sa nekim vašim kolegama koji su radili u bolnici nakon što je bolnicu preuzela hrvatska civilna vlast?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Par nedelja nakon toga razgovarala sam sa Draženkom, koja je došla do baze Ujedinjenih nacija, kao još i nekolicina drugih,

koji su odlučili da ostanu. Ja sam ih sreća nekih šest meseci, možda godinu dana posle toga u Beogradu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li ste od tih osoba dobili neku informaciju koja bi ukazivala na nedolično postupanje hrvatskih vlasti prema zdravstvenom osoblju srpske nacionalnosti iz kninske bolnice?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Jedino što sam čula je to da je jedan od ranjenih vojnika umro jer je prekasno dobio zdravstvenu negu. Mislím da je to bio taj vojnik Grujić.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Razumjem. Gospođu Grubor, vi ste nam danas opisali kako su UN-ovim vozilima evakuirani teški ranjenici u dva navrata iz kninske bolnice. Ovde sada referiram na vašu izjavu iz 2007. godine, stranica 2, paragraf 4. Rekli ste da su UN-ova vozila pratila vaše ambulatno vozilo, jer da su se bojali da će biti napadnuti od strane vojnika Republike Srpske Krajine. Da li nam možete pojasniti ovu vašu izjavu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: U vreme napada UN su bile... izvinjavam se. Celo to područje bilo je pod zaštitom Ujedinjenih nacija, tokom dve ili tri protekle godine. Prema tome, ljudi su smatrali da su ih Ujedinjene nacije izneverile, da su se pod njihovom zaštitom dogodile takve strašne stvari, pa su onda Ujedinjene nacije od nas zatražile da idemo napred, kako bismo rekli vojniku koji je eventualno ostao u gradu, mislim na vojnike Republike Srpske Krajine, kako bismo im mi rekli da prevozimo ranjenike iz bolnice.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li ste vi...

SUDIJA ORIE: Da li mogu da dobijem jedno objašnjenje? Ovde gde piše: "Vozila Ujedinjenih nacija pratila su naša bolnička kola, jer su se oni plašili da će na njih da pucaju." Recite nam, molim vas, na koga ste mislili kada ste upotrebili reč "oni"? Da li su to bili ljudi iz vozila Ujedinjenih nacija ili ljudi iz bolničkih kola?

SVEDOKINJA GRUBOR: Ljudi iz vozila Ujedinjenih nacija brinuli su se da će biti pucano na njih. A u bolničkim kolima bili smo samo ja i doktor. Iza nas išla su tri transportera Ujedinjenih nacija koji su trebali da evakuíšu ranjene.

SUDIJA ORIE: Nastavite, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vi ste nam na početku opisali kakovu ste školu završili i što ste radili u bolnici i rekli ste da nekakvo drugo školovanje niste imali. Ja ću vam sada predočiti jedan dio vaše izjave iz 1998. godine, strana 4, paragraf 1, gdje ste rekli kako u Kninu nije bilo vojnih pozicija Republike Srpske Krajine i da zbog toga ste smatrali da je granatiranje grada apsolutno nezakoniti akt i bez bilo kakve pravne osnove. Gospođu Grubor, da li možemo zaključiti da vi, zapravo, niste bili kvalificirani za davanje ovakove ocjene granatiranja grada Knina, s obzirom na vaše zvanje i s obzirom na vaše zanimanje?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ja nisam ovde došla kao veštak ni za jednu oblast, uključujući i moju vlastitu. Moja izjava zasnovana je na svim događajima koji su se odigrali i na informacijama koje smo razmenili međusobno i na onome što sam videla nekoliko dana pre ovih događaja. To je, dakle, bio moj zaključak ili, da tako kažem, zdrav razum. Ali ja nisam kvalifikovana da kažem da sam stručnjak i da iznosim stručno mišljenje o vojnim aspektima.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ja sam vas ovo upitao, gospođo Grubor, radi toga, jer sam možda smatrao da ste takovu kvalifikaciju dobili od neke osobe. Pa vas sada pitam sasvim direktno: da li vam je netko iz vašeg okruženja u kojem ste kontaktirali dao ovakav zaključak koji ste vi naveli u vašoj izjavi?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: U nekoliko dana pre ovog događaja izvestan broj mojih prijatelja, muškaraca, rekli su mi da će ih odvesti u Bosnu, pa sam tako stekla mišljenje, budući da nisam mogla da vidim neki veći broj vojnika u gradu, da su svi oni zaista odvedeni u Bosnu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala. Završit ćemo s ovom temom. Gospođo Grubor, sada bih vam želio pokazati i posljednji video, koji je snimljen dana 8. osmog. To je broj 3D00-0210.

SUDIJA ORIE: Da, ali možda prvo da damo broj prethodnom video snimku, gospodine Mikuličiću. Gospodine sekretare, broj za prethodni video snimak bio bi?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D77, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D77. Ima li prigovora?

TUŽILAC HEDARALY: Nema. Ali još jednom za zapisnik da konstatujem da je datum dodat na video, ali na samom video snimku nema datuma u vreme kada je sniman, ali tu nemamo nikakvih primedbi.

SUDIJA ORIE: Da. Onda je dokazni predmet Odbrane broj D77 primljen u spis. A ovaj novi, gospodine sekretare, koji bi to bio broj?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D78, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: U redu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Zahvaljujem. Možemo pogledati snimku.

(video snimak)

novinar Rončević: Rođenje prve bebe u oslobođenom Kninu, što osim simbolike, ima posebnu težinu i značaj. O tome u priči o "Bolnici na kraju grada" Joška Martinovića.

Joško Martinović: ... rođena je, duga 51 centimetar i još nema imena ali su joj naši tehničari dali nadimak Nina iz Knina. Ninina mama, dvadesetpetogodišnja Mirjana Vujkov bojala se izaći iz vojarnice UNCRO-a, pa je na poziv tamošnjih čeških kirurga došao je poroditi hrvatski ginekolog doktor Lozo. Nakon poroda, majka je promjenila mišljenje, pa je kninska bolnica dobila najmlađeg pacijenta.

Joško Martinović: Je li bilo sa vama sve u redu?

majka: Da.

Joško Martinović: Ok. Tu je mala bebica. Curica je. Početak njezina života podudara se s početkom rada Opće bolnice Knina. "Bolnica na kraju grada" za sada ima jednak broj osoblja i pacijenata, po tridesetak. No, brojke se iz sata u sat povećavaju.

prim. dr. Ante Visković, ravnatelj Opće bolnice Knin: Za sada je u funkciji kirurška služba, internistička služba i opća praksa. A kako se bude išlo dalje, tako će se razvijati i ove druge specijalističke službe.

Joško Martinović: Dio osoblja čini uhodana ekipa ratne bolnice Siska, koja je pripomogla u rođenju prve kninske djevojčice. Iskusni su to ratni lječnici na poslu od 1991. godine i kažu da im Knin nije zadnja postaja.

doktor Lozo: Naš ratni put je počeo 1991. godine na Pagu. Zatim smo bili na Velebitu i praktički na toj lokaciji se radilo i sada. Evo, sad smo došli da osposobimo ovaj objekat, jedan izvanredan, krasan objekat. I svi skupa zakleli smo se još 1991. godine da ćemo završiti naš ratni put u Vukovaru.

Joško Martinović: U ovom dijelu ekipe je i sestra Danica Sorić, Vukovarka koja se sjeća srpskog zlostavljanja nakon okupacije grada.

Danica Sorić, medicinska sestra: Ja sam upravo to ispričala kolegicama koje smo našli ovdje u Kninu. Bile su jako preplašene. Sigurno su krivo informirane. Onda sam im ja rekla kako smo se mi osjećali i kakav je bio postupak prema nama kad su nas, recimo, kako oni kažu, oslobodili a mi kažemo zarobili. Kako su nas i tretirali, odmah kao zarobljenike a ne kao zdravstvene djelatnike, da se to ne može usporediti.

Joško Martinović: Oko polovice liječnika i osoblja čine Srbi koji su tu i prije oslobođenja radili. Dobro surađujemo sa novim kolegama, kaže nam doktor Dobrić.

doktor Dobrić: Uglavnom jedan ... (zamrznut snimak)

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospođo Grubor, da li prepoznajete ovu osobu koja je na zamrznutoj video snimci ispred vas na ekranu?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, zapravo, ne prepoznajem. Ukoliko je u to vreme bio u bolnici, mora biti da je nešto kraće bio, pošto ne mogu da mu se setim lika.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možemo nastaviti sa snimkom. Još ima par kadrova.

(video snimak)

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

doktor Dobrić:... posao koji me je ispunjavao zadovoljstvom i koji sam, nadam se, uredno obavljao i nastaviću ga raditi dalje.

Joško Martinović: Obilazimo bolničke sobe u vrijeme ručka. Jedna pašta šuta za hrvatske vojnike i Srbe civile. Doktor Klarić nam pokazuje suvremene medicinske uređaje koje u Hrvatskoj ima još samo nova bolnica u Zagrebu. Na dobro opremljenom odjelu intenzivne njege ne gleda se na narodnost pacijenta.

Rajko Zubić, pacijent: Tretman je odličan. Nemam nikakvih primjedbi.

Joško Martinović: Ima li nekog straha?

Rajko Zubić: Nemam.

Joško Martinović: Beba je rođena. U vojarni UNCRO-a leži još jedna trudnica. Možda nakon Mirjanina iskustva i ona promjeni mišljenje, pa "Bolnica na kraju grada dobije" i četvrti odjel – ginekologiju. U svakom slučaju, osim rana i bolesti, liječnici će morati dugo liječiti ljude od nepovjerenja i predrasuda. Prvi je korak učinjen.

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Još samo dva pitanja, odnosno dvije teme, gospođu Grubor. Ispričali ste kako ste se nakon izvjesnog vremena vratili u vaš stan i vidjeli ste da vam je u stan provaljeno i da su vam opljačkane neke stvari iz stana. Sjećate se toga?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, sjećam se.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li ste o ovoj pljački izvršili prijavu u Policijskoj postaji u Kninu?

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću...

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: U to vreme bila mi je potrebna sva snaga i hrabrost da izađem na pola sata iz baze Ujedinjenih nacija. Bila sam preplašena na smrt da izađem iz baze Ujedinjenih nacija. I ne, nisam podnela prijavu lokalnoj policijskoj stanici.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, mi smo sada čuli da je beba duga 52 centimetra i da je izgleda bila u vrlo dobrom stanju. Imate li nameru da postavite neko pitanje u vezi sa video snimkom koji smo sada gledali? Da li je sporno među stranama kakav je bio kvalitet medicinske nege pre i posle ovih događaja? Jer izgleda da je to u vezi s tim, zar ne? Mislim, ako pustite takav video, pretpostavljam da je to zbog toga da biste postavili neka pitanja svedokinji o tome a ne samo da želite da kažete Pretresnom veću pored ove bebe koja je rođena, da se očekivalo rođenje još jedne. To je, naravno, radostan događaj, ali ja se pitam šta mi sada radimo?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, moja namjera je bila da svjedok identificira doktora Dobrića, koji je jedan od srpskih liječnika koji je ostao raditi u bolnici. I sa druge strane, da se prikaže kako je bolnica, zapravo, uspostavila redovan način poslovanja, tako da nije bilo potrebe ili straha da se lječničko osoblje, koje je bilo zaposleno u bolnici, ne vrati u bolnicu.

SUDIJA ORIE: Da li je to sporno u ovom predmetu? Da li bih to mogao da pitam Tužilaštvo da li je bilo... da li stav Tužilaštva da je bilo nekih problema, u obezbeđivanju lekarske nege, ili možda u povratku...

TUŽILAC HEDARALY: Ne, časni Sude. Ne verujem da je to jedno od spornih pitanja u ovom predmetu.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju, gospodine Mikuličiću, da pokušamo da se usredsredimo na prava pitanja. Osim što... verujem da svedokinja nije prepoznala ovog doktora, zar ne? Ona ga nije prepoznala ako sam dobro pratio njeno svedočenje. Onda smo mogli tu da se zaustavimo, umesto što smo nastavili sa gledanjem video snimka do druge bebe. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Zahvaljujem, časni Sude.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vi ste u vašoj izjavi, gospođu Grubor, iz 1998. godine, stranica 5, pretposlednji paragraf, spomenuli jedan incident koji se dogodio gospodinu Drpa Dušanu. Sjećate li se toga?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, sećam se toga.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Rekli ste da je gospodin Drpa otišao u grad da bi izvadio domovnicu, takozvana certifikat o građanstvu. Je li to tačno?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Da, to je tačno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I nakon toga vratio se i rekao da je bio u svojoj kući i da su ga pretukli hrvatski vojnici.

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li vam je možda spomenuo kako je došlo do tog incidenta u kojem je on pretučen?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, nije. Međutim, znam da mi je rekao da mu je bila namera da dobije uverenje o državljanstvu, kako bi ostao da živi u Kninu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospođu Grubor, da vam pokušam osvježiti pamćenje, ukoliko je to u ovom trenutku moguće nakon proteka vremena. Je li on, gospodin Drpa, govorio o tome da su hrvatski vojnici u njegovoj kući pronašli municiju za pušku i revolver i dinamit sakriven u šupi i da je tom prilikom došlo do incidenta u kojem je on pretučen?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Ne, nije to rekao. Međutim, moram da kažem da tokom rata nije bilo nijedne kuće u gradu bez oružja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem na odgovoru, gospođu Grubor. Ja nemam daljnjih pitanja.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospodine Mikuličiću. Gospodine Hedarály, dozvolite mi prvo da nešto proverim.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Hedaraly, da li ima potrebe za unakrsnim ispitivanjem ove svedokinje?

TUŽILAC HEDARALY: Vrlo kratko, časni Sude.

SUDIJA ORIE: U redu. Molim vas, počnite.

TUŽILAC HEDARALY: Da li mogu da dobijem ponovo dokazni predmet Odbrane broj D75 na ekran, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine sekretare...

DODATNO ISPITIVNJE: TUŽILAC HEDARALY

TUŽILAC HEDARALY: Molio bih da dobijemo 2. stranicu.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Gospođo Grubor, pogledali smo ovaj dokument nedavno, odmah posle pauze i samo želim da nešto razjasnimo i da me ispravite ako grešim. Kako sam ja shvatio vaše svedočenje, vi ste rekli da ste napustili bolnicu pre nego što su hrvatski vojnici ušli u podrum?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Dakle, kada se u 3. paragrafu kaže: "Kada su vojnici uleteli u navedeno odeljenje, jedna od sestara je pobešla kroz izlazna vrata, ostavljajući ostale unutra", da li se to odnosi na vas ili bi moglo da se odnosi i na neku drugu sestru?

SVEDOKINJA GRUBOR – ODGOVOR: Pa, možda je reč o grešci u smislu da se to odnosi na mene, pošto sam ja otišla pre nego što su se oni spustili do skloništa. Ja sam otišla čim sam čula eksploziju na spratu. Nisu imali mogućnosti da me vide u to vreme.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, još samo jedna stvar koju imam je...

SUDIJA ORIE: Međutim, ja imam pitanje u vezi sa ovim dokumentom.

TUŽILAC HEDARALY: U redu.

SUDIJA ORIE: Ovo deluje kao redigovani dokument. Obično se Pretnom veću objašnjava zašto ne može da vidi ceo dokument. Ona strana koja ga predlaže na usvajanje u spis ili koja je prvobitno nabavila dokument, u položaju je da to objasni Pretnom veću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja sam ga predložio u spis, časni Sude. Nažalost, moram da kažem da sam samo koristio onako kako sam dobio od Tužilaštva, tako da ne znam zašto je redigovan.

SUDIJA ORIE: Pretpostavljam da biste želeli da znate zašto je redigovan?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Želim sve da znam.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, u ovom trenutku ne mogu da odgovorim na vaše pitanje ali ćemo da se potrudimo da nabavimo jednu verziju koja nije redigovana i da je prosledimo Odbrani a možda i da zamenimo tom verzijom ovu koja je sada dokazni predmet.

SUDIJA ORIE: Da, da. Ovo je jedno vrlo jasno pitanje i naravno, Pretresno veće bi bilo zahvalno da su strane to imale u vidu pre nego što je uopšte Pretresno veće pitalo za to.

TUŽILAC HEDARALY: Shvatam, časni Sude. Mi nismo planirali da dokument ponudimo na usvajanje, tako da shvatam vašu zabrinutost.

SUDIJA ORIE: Shvatam. Molim vas, nastavite.

TUŽILAC HEDARALY: Imam još jedno poslednje pitanje u vezi sa video snimkom koji je emitovan. To je dokazni predmet Odbrane broj D68, gde smo videli gospodina Jejina kako govori a nije se čuo zvuk. Odbrana nam je obelodanila ono što oni kažu da je on govorio. Ja bih želeo da se to pročita za zapisnik dok čekamo da Odbrana nabavi stvarni video snimak i onda ćemo mi ponovo da proverimo, tako da ćemo imati ceo dokazni predmet u spisu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Pretpostavljam da je potrebna osnova zbog čega je audio relevantan. Mislim, nagađam...

SUDIJA ORIE: Da. Pretresno veće će morati da odluči o relevantnosti audio snimka ali prethodno mora da ga čuje. U protivnom ne možemo da donesemo odluku.

ADVOKAT MIŠETIĆ: U redu. Razlog... kao što sam već ranije rekao, časni Sude, mi smo predložili ovaj dokument u spis samo da pokažemo kako je izgledao podrum a ne zbog onoga što je rečeno, kako ne bismo onda na osnovu toga morali da postavljamo dodatna pitanja.

SUDIJA ORIE: Smatram da je to bilo sasvim jasno ali rekao sam i to da ukoliko Tužilaštvo pronađe nešto što njih zanima u audio snimku, oni mogu svakako na to da se vrate.

ADVOKAT MIŠETIĆ: U redu, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Izvolite, gospodine Hedaraly.

TUŽILAC HEDARALY: Mislim da će to da predstavlja odgovor na pitanje Pretresnog veća u vezi sa datumom kada je snimljen ovaj video snimak, tako da ću da pročitam sledeće: "Operaciona sala mora da bude u podrumu zbog toga što je veoma opasno raditi na spratu zbog obimnog granatiranja grada Knina i obližnjeg područja. Knin se granatira već više od tri sata i u gradu postoji veliki broj ranjenih, naročito civila." Eto, tim se završava tekst koji smo dobili od Odbrane a oni su rekli da će da nam daju originalni audio snimak, pa ćemo moći to i da proverimo. To je sve što imam, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Onda pretpostavljam da... da. Želeli ste da ovo uđe u zapisnik i pretpostavljam da je to sad malo problem. Da li sad vi dajete iskaz? Hoću da kažem, mi imamo video snimak bez audio zapisa. Sada je dodat audio zapis. Pretpostavljam da ćemo u narednim danima dobiti transkript relevantnog dela?

TUŽILAC HEDARALY: Pa, mi nismo dobili audi sa video snimkom i to je za nas problem, časni Sude. Tako da ćemo mi da uradimo najbolje što možemo od trenutka kad dobijemo video snimak a onda će gospodin Mišetić moći da ga uvede u spis na najbolji način, tako da i audio verzija takođe bude u spisu.

SUDIJA ORIE: Da. Naravno, mi bismo trebali da pitamo i svedokinju da li je čula da se izgovaraju ove reči, mada ste vi na to već odgovorili zbog čega se operacije vrše u podrumu. I hvala vam na vašem odgovoru. Imam još jedno pitanje za vas, ako je to bilo za Tužilaštvo, gospodine Hedaraly. Da li možemo da dobijemo dokazni predmet Tužilaštva broj P58 na ekranima?

TUŽILAC HEDARALY: Izvinjavam se, časni Sude, mislim da odgovor svedokinje na vaše pitanje nije zabeležen u transkriptu

SUDIJA ORIE: Ona je odgovorila potvrdno na moje pitanje.

TUŽILAC HEDARALY: I imamo još jednu dopunsku stvar, časni Sude. Kada je reč o dokaznom predmetu Tužilaštva broj P59 koji je bio obeležen ali nije usvojen u spis, to je kratak video isečak, pa ako bi mogli u ovoj fazi da ga usvojimo?

SUDIJA ORIE: Da li ima prigovora?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Nema prigovora, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Onda je dokazni predmet Tužilaštva broj P59 primljen u spis.

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude, dok se još bavimo ovim redigovanim dokumentom, odnosno dokaznim predmetom Odbrane broj D75, da naglasim da je i deo treće stranice redigovan.

SUDIJA ORIE: Pretpostavljam da će se pobrinuti o svim redigovanim delovima i da će se onda dokument zvanično predložiti za usvajanje u spis.

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Hvala.

SUDIJA ORIE: Da li možemo da vidimo gornji levi ugao? Da, taj deo.

ISPITIVANJE: PRETRESNO VEĆE

SUDIJA ORIE: Gospođo Grubor, pročitali smo u ovom dokumentu koji ste vi obeležili i naravno, ovo je nova verzija, vidimo da broj 17 označava smer odakle je Knin granatiran, odnosno iz pravca planine Dinara. Takođe ste obeležili na ovom dokumentu mesto gde se nalazi glavni ulaz u bolnicu. To ste obeležili strelicom i brojem 15?

SVEDOKINJA GRUBOR: To je tačno.

SUDIJA ORIE: Ranije sam vam postavio pitanje da li su oni delovi zgrade koje smo videli spolja takođe bili izloženi granatiranju. E sada, kada uporedim strelicu broj 17 sa ulazom u zgradu, očigledno da je malo... malo...

SVEDOKINJA GRUBOR: Izložena...

SUDIJA ORIE:... ka severu... prema ovoj strelici očekivao bih da je ovaj zid na kom se nalazi glavni ulaz u najmanju ruku bio izložen granatiranju iz pravca koji je obeležen brojem 17. Ja pokušavam sada da shvatim vaše svedočenje i svaki detalj. Da li vi smatrate da je ovo razumljivo?

SVEDOKINJA GRUBOR: Ova strelica ovde, kao i druga koju sam nacrtala iz smera juga, samo su moje pretpostavke. A nisam 100 posto sigurna. Kada bismo imali fotografiju iz vazduha okolnih planina, onda bih možda mogla da budem preciznija. Međutim, ne mogu tačno da kažem koji je tačno bio pravac, uglavnom sam pretpostavljala po zvuku a ne ...

SUDIJA ORIE: Da.

SVEDOKINJA GRUBOR:... zato što sam videla da se ispaljuju granate iz nekog konkretnog pravca.

SUDIJA ORIE: Da. Dakle, za Dinaru se, izgleda, misli da je to mesto, ili prostranije područje, sa kog je dopirala paljba a ne samo mesto obeleženo jednom strelicom, pa možda to onda objašnjava zašto je pravac gde je strelica nešto drugačija od onoga što vidimo ovde.

SVEDOKINJA GRUBOR: Pa, ja stvarno nisam znala tačno odakle dolaze granate, međutim, čula sam šištanje koje je dolazilo iz tog smera, ali mi je teško da budem precizna kad me neko pita odakle tačno. Kao što sam rekla prethodno, ja nisam

stručnjak. Ja sam pokušala da kažem najviše što mogu na osnovu vlastitog sećanja koje nije 100 posto tačno kada je reč o granatama koje padaju ili...

SUDIJA ORIE: Da.

SVEDOKINJA GRUBOR: ... o nečemu što nisam mogla neposredno da vidim.

SUDIJA ORIE: Da, sasvim to razumem. Samo sam želeo da vam kažem da imam određenih poteškoća o tome da pomirim vaše svedočenje da zidovi koji smo videli nisu bili zidovi koji su bio izloženi paljbi, dok prema ovoj strelici, kada je uporedimo sa ulazom koji otprilike gleda ka severoistoku a strelica pokazuje da je paljba dolazila iz pravca istoka ili severoistoka, što je manje-više slično.

SVEDOKINJA GRUBOR: Nezavisno od toga i ja sam videla kako je nekoliko granata eksplodiralo u krugu bolnice sa severne strane. Tako da ne bih mogla da vam kažem odakle su dolazile.

SUDIJA ORIE: Da. Vi ste svesni toga da se na ovoj karti sever nalazi levo a ne kao što je to uobičajeno?

SUDIJA ORIE: Da, da. Svesna sam.

SUDIJA ORIE: U redu. Hvala vam. Nemam više pitanja. Da li je neophodno da se postave dodatna pitanja koja su proizašla iz ispitivanja Pretresnog veća? Ako nema, gospođu Grubor, želim da vam se zahvalim što ste došli u Hag. Često kažem "hvala vam što ste prešli toliko dugačak put kako biste došli" ali u vašem slučaju bila je zaista vrlo dugačka...

SVEDOKINJA GRUBOR: Bila je.

SUDIJA ORIE: ... razdaljina. Hvala vam što ste uložili taj napor i što ste odgovarali na pitanja obe strane i Pretresnog veća. I želim vam siguran povratak kući, iako će to možda biti dug put.

SVEDOKINJA GRUBOR: Puno vam hvala.

SUDIJA ORIE: Gospođu poslužiteljko, molim vas, ispratite svedokinju iz sudnice.

(svedokinja napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Nema vremena da se sada pozabavimo dokumentima obeleženim za identifikaciju o kojima smo počeli da razgovaramo prošle nedelje. Gledam u Tužilaštvo. Nema posebnih teškoća sa sledećim svedokom?

TUŽILAC HEDARALY: Ne, časni Sude. On je ovde i spreman je da svedoči.

SUDIJA ORIE: U redu. Sada ćemo da prekinemo i nastavićemo sutra, 15. aprila 2008. godine, u 9.00 časova pre podne u sudnici III.

Sednica završena u 13.45 h.

Nastavlja se u utorak, 15. aprila 2008. godine u 9.00 h.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje